

400 kuruş

10 EKİM 1978

46

Fındıkzade'de 3 genç otobüsten kaçırıldı

Sokağın ortasında kurşuna dizildi

Kurşuna dizilerek öldürülenlerden Suat Koçer İstanbul Teknik Üniversitesi öğrencisiydi. Beynine sıkılan kurşunla öldürülen öğrencinin cesedi, sokağın ortasında kanlar içinde bulundu...

Kars sokaklarında tanklar geziyor.

Ardahan'da sıra sıra jandarma.

Halk bunları tedirginlikle izliyor.

DOĞUDA İLAN EDİLMEMİŞ SIKIYÖNETİM

FAŞİST SALDIRILARA VE TERTİPLERE KARŞI MÜCADELE EDELİM

Özellikle son aylarda hakim sınıfların baskı ve terörü gittikçe artmakta ve yoğunlaşmaktadır. Geniş halk kitlelerine karşı çok yönlü bir saldırı sürdürülmektedir. Ecevit ve CHP'si, hakim sınıfları içine düştükleri ekonomik ve siyasi buhrandan kurtarmak için ülkemizin tabi kaynaklarını ve zenginliklerini emperyalistlere ve sosyal-emperyalistlere peşkeş çekmektedir. Bu buhrandan kurtulmak için başvurdukları "istikrar" tedbirleri iflas etmektedir.

Ecevit ve CHP'nin faşistlere ve sosyal-faşistlere karşı izlediği uzlaşıcı ve teslimiyetçi politika, onları halka karşı, devrimcilere karşı daha fazla saldırmada ve katletmede cesaretlendirmektedir. Faşist MHP ve onun yan kuruluşları ÜGD, ÜOD, POL-BİR, ÜLKÜ-BİR vb. gibi Kontr-gerilla ve MİT ile el ele her gün yeni saldırılar ve cinayetler planlamaktadır. Özellikle, son aylarda Kontr-gerilla ve MHP nin gizli faaliyetlerinin, cinayetlerinin açığa çıkartılması ve bu cinayet örgütlerini telaşlandırmıştır. İşçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın gelişen sınıf mücadelesi karşısında, faşist MHP ve onun yan kuruluşları gittikçe teşhir olmaktadır. Teşhir oldukça da, saldırganlaşmakta ve saldırmaktadır. MHP işte bunun için "sıkıyönetim" istemekte ve bir askeri darbe ortamı hazırlamaktadır. Faşist MHP ve diğer faşist ve gerici partiler, en başta komünist hareketin boğazlanması ve diğer yurtsever akımlara ve kişilere zincir vurulması, bunların susturulmasını istemektedirler.

Ecevit ve CHP hükümeti ise, açıkça sıkıyönetim ilan etmeden sözde "sivil sıkıyönetim" ve diğer baskı tedbirleri ile emekçi halkımızın sınıf mücadelesini bastırmak istemekte ve çalışmaktadır. Hergün yeni bir baskı tedbiri çıkartmaktadır. Ecevit "sıkıyönetim"e karşı çıkıyor, ama hergün sabah akşam yollar kesiliyor, evler basılıyor, tıpkı 12 Mart döneminde olduğu gibi. Yine 12 Mart döneminde olduğu gibi polis ve jandarma kuvvetleri ellerinde silahlarını halkımıza çevirerek göz dağı vermek için sokaklarda, caddelerde dolaşmaktadırlar.

Hakim sınıflar içine düştükleri ekonomik ve siyasi buhrandan çıkmak için emekçi halkımıza azgınca saldırırken, demagoji ve yalan söylemekten de çekinmemektedirler. Fakat onların ne yalanları ne de "istikrar" tedbirleri, emekçi halkımızın mücadelesini ve komünist hareketin gelişmesini durduramamaktadırlar. Durdaramayacaklar da.

Artan faşist terör, baskı ve zulüm uygulamalarına karşı aktif kitle mücadelelerini yaygınlaştırmalıyız. Faşist saldırıları ve zul

Proletarya Partisini Kurmak İçin Halkın Birliği Saflarında Birleşelim!

OPORTÜNİZM VE İNKARCILIK YIKILACAK PROLETARYA PARTİSİ KURULACAK

Saflarımızda ortaya çıkan oportünizm ve inkarcılığın tasfiyesi sırasında şehrimizde çeşitli gelişmeler oldu. Gelişmelerden geç haber olduğumuz için önce bekle-gör tavrına gidildi. Bu sırada bazı yoldaşlar kesin tavırlarını koymuş, oportünizm ve inkarcılığa karşı mücadeleye başlamıştı.

İnkarcıların çömezleri daha sonra yeni bir baş çekmeye, ikisini uzlaştırıcı, yani oportünizm ile Marksist-Leninistlerin, bir arada yaşamasını vaaz eden oportünist anlayışı savundular... Daha sonra yeniden dönüş yaparak Marksist-Leninist saflara katıldıklarını bildirdiler. Hatta girişimlerde bulunarak, seminer verme, duyurular yapma hazırlıklarına katıldılar. Böyle sağlıksız bir gelişmenin gerici ceryana göğüs geremeyeceği belli idi. Marksist-Leninist saflara katıldıklarını söyleyen, hatta inkarcı şeflerden değişik metodlarla hesap sorulmasını isteyen oportünist unsurlar 4 saatte görüş değiştirerek, oportünistlerin saflarında kalacaklarını, bildirdiler.

Hergün bir görüş değiştirme, yalpalama oldukça fazla muğlaklık yarattı. Sonra tartışmalar, başladı. İyi niyetli dürüst unsurların yavaş yavaş Marksist-Leninist saflara katıldığını ve Marksist-Leninistlerin her gün biraz daha çoğaldığını gören oportünistler, tartışmaları yasaklama ve kendilerine uygun yalan ve dedikodu yollarına saptılar. Bu da onları kurtaramadı, kurtaramayacaktır da. Biz bunlara karşı yılmadan mücadele ettik. Siyasi ideolojik mücadeleyi esas aldık. Yalanlarını açığa çıkardık.

Oportünistler, bu gelişmelere karşın daha da saldırganlaştılar. Pir Ahmet Yoldaşı anmamızı, onun mücadelesini kitlelere mal etmemizi engellemek için afişlerine el koydular. Bir yoldaşımızı silahla tehdit ederek afişleri aldılar. Bunun karşı-devrimci bir eylem olduğunu, kendilerinden bunun hesabını soracağımızı bildirdik. Yine "yaptığımız şey meşrudur, çünkü siz meşru değilsiniz" gibi tavırlara girdiler.

Çıkardıkları oportünist belgede bir avuç dedikleri bizlerle ilkelerine ters düşerek ittifak yaptılar. Şartların değişik olduğunu söyleyerek hem ne kadar ilkeli olduklarını, hem de bir avuç demelerinin yalan olduğunu kendileri ortaya serdiler.

Bugün her biri başka şeyler savunan adeta bir hizipler topluluğu haline gelen oportünistler şaşkın ve acizdirler. Ne yapacaklarını şaşırmış, Marksist-Leninist hareketi biraz daha baltalama yollarını arıyorlar. Karşılarında dimdik Marksist-Leninist hareketi gördükçe mücadele metodları değişiyor, yeni bir kılığa giriyorlar.

Bizler çömezlerin, arkasına taktığı iyi niyetli unsurları kazanma ve proletarya partisini kurma mücadelesinde daha kararlı daha azimliyiz.

KAHROLSUN OPORTÜNİZM VE İNKARCILIK!

PROLETARYA PARTİSİNİ KURMAK İÇİN İLERİ!

Kayseri'den Halkın Birliği Taraftarları

OPORTÜNİZM VE İNKARCILIK YENİLGİYE MARKSİZM-LENİNİZM ZAFERE GÖTÜRÜR...

Biz Tunceli'nin Pertek'e bağlı Aşağı Gülbahçe ve Yukarı Gülbahçe köylerinden proleter devrimciler olarak oportünist ve inkarcıların yurdumuzun dört bir yanında yaptıkları yalan, iftira ve saldırılardan sadece birini halkımıza açıklamayı görev bildik.

Oportünist ve inkarcılar kendilerini masum göstermek için biz ve bizim gibi bir çok iyi niyetli sempatizanı yalan, iftira, dedikoduyla, çok kısa bir süre saflarında tutabildiler. Fakat biz bu zaman içinde araştırma yaparak gerçekleri kavradık ve oportünist ve inkarcıların Marksist-Leninist çizgimizi değiştirmek istediklerini ve birçok konuda da değiştirdiklerini gördük. Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu gibi küçük burjuva akımları Marksist-Leninist göstererek hareketimizin Marksist-Leninist çizgisine ihanet eden bu oportünistleri battıkları çamurda yalnız bırakmak için Halkın Birliği'nin Marksist-Leninist çizgisini savunarak, onlarla tüm bağlarımızı kestik. Tam bu sırada bize dönek, karşı-devrimci diyerek '-ki bu taktiğe her yerde başvuruyorlar- bizimle tartışmama kararı aldılar, kişisel karalamalara giriştiler. Daha sonra köyde bir tartışma toplantısı düzenlendi. Bizimle tartışmama kararı aldıklarından bu toplantıda söz hakkı almadılar. Fakat hiç bir neden yokken oportünist şeflerden biri peşinde bir çok sempatizanla birlikte bize ve yoldaşlara saldırdılar. Daha sonra tartışma sürdü. Oportünizm ve inkarcılığın özü ortaya kondu ve teşhir edildi. Oportünistler sıkışınca saldırır İşte bunlarda Marksist-Leninist görüşleri çürütemedikleri için saldırdılar. Ve sürekli tartışmalardan kaçtılar.

Bir başka meselede şudur: Ankara'da faşist diktatörlük tarafından kahpece katledilen Kemal Karabulut yoldaşın afişlerini köyümüzde astık. Aradan yarım saat geçmeden bir kısmı yırtıldı, diğerleri ise sabah yırtılmıştı. Yırtanların da kim olduğunu halktan öğrendik. Oportünizm ve inkarcılığın aleti olan bir kaç sempatizan. Bunu oportünist bir şefe, söylediğimizde "iyi yapmışlar" diye cevap verdi. Fakat iyi niyetli bir iki sempatizan bize bu konuda özeleştiri verdi.

Oportünist ve inkarcılar şunu iyi bilmelidirler. İçi boş yalanlar sizi kurtaramaz. Battığınız batakta yalnız kalacaksınız. Yalan, dedikodu ve iftiralar sizin iğrenç yüzünüzü örtemez.

OPORTÜNİZM VE İNKARCILIK YIKILACAK, PROLETARYA PARTİSİ KURULACAK!

KAHROLSUN OPORTÜNİST İNKARCILAR!

YAŞASIN MARKSİST-LENİNİST ÇİZGİMİZ!

TUNCELİ Aşağı ve Yukarı Gülbahçe Köylerinden Halkın Birliği taraftarları.

OPORTÜNİST İNKARCILARIN BATTIĞI BATAKTA YALNIZ BAŞINA BIRAKALIM

Biz Elazığ'ın Ulukent köyünden iki proleter devrimciyiz. Önceden meseleler bize tek taraflı empoze edildiği ve biz de bu konuda geniş bir araştırma yapmadığımız bir süre "Devrimci Halkın Birliği" saflarında kaldık. Çünkü bize şunları söylediler: "Istanbul'da 3-4 kişi hizipçilik yapmış ve tasfiye edilmiştir". Biz bilinç seviyemiz biraz düşük olduğundan pek araştırma yapamadık. Oportünist ve inkarcıların, bu konuyla ilgili bazı sorular sorduğumuzda da bunlar açıkça geçiştirildi. Örneğin kitle çizgisi. Istanbul'a geldiğimizde durumun hiç de oportünist ve inkarcıların söylediği gibi olmadığını gördük. Meseleleri biraz araştırdığımızda şu karara vardık: Mesele Marksist-Leninist çizgiye olan inanç ve inançsızlıktı. Oportünist inkarcı tasfiyecilerin Marksist-Leninist çizgiye inançları yoktu ve Marksist-Leninist önder İbrahim KAYPAKKAYA yoldaşı gizliden gizliye küçük burjuva ilan ediyorlardı. Bu durumda artık oportünist ve inkarcıların saflarında bir dakika durmanın bile Türkiye devrimine zarar vereceği geç de olsa gördük.

Elazığ'daki tüm dürüst devrimcilere şu çağrıda bulunuyoruz: Oportünist ve inkarcıları battıkları bataklıkta yalnız başlarına bırakıp Marksist-Leninist hareketin saflarında yerimizi alalım.

KAHROLSUN OPORTÜNİST İNKARCI DÖNEKLER!

YAŞASIN MARKSİST-LENİNİST ÇİZGİMİZ!

OPORTÜNİZM VE İNKARCILIK YIKILACAK PROLETARYA PARTİSİ KURULACAK!

Elazığ'dan İki Halkın Birliği Taraftarı

Yalancının mumu yatsıya kadar yanar

Oportünist ve inkarcılar yayınladıkları tasfiyeci bölücü gazetelerinin 43. sayısının 2. sayfasında "Tasfiyeciler ML'lere saldırdı" şeklinde bir yalan ve demagoji örneği daha vermeye çalışıyorlar. Onlar Türkiye genelinde ve Ankara'da saldırgan, olduklarını saklamaya çalışmaları boşunadır.

Onlar sözde bir arkadaşlarının "başından kurşunla" yaralandığını söylüyorlar. Bu kişinin yarasının kurşun yarası olmadığını herkes biliyor. Tabiki en çok da kendileri bilirler... Biz bunu bildiğimiz halde şeflerine ve kendilerine bir çok defalar sorduk. "Kafasının filmi var" "doktor raporu var" diye yalancılıklarına devam ettiler. Ancak doktor raporunu getiremediler. O zaman gidip biz bu kişinin doktor raporunu hastahaneden aldık. Kurşun yarası olmadığı, taşla yarılmış olduğu "2 saat kadar önce başına taş ile vurulmuş" "Şuur kaybı olmamış" "Bulantı-kusma yok""Kasılmalar olmamış" şeklindeki doktor raporunda yazılıdır. Zavallı oportünistler şimdi ne diyecekler acaba?

İşte yalancı, işte saldırgan, işte provakasyoncu kimin olduğu açık. Biz bu durumu bel geledik. Sırf yalan ve iftirayla taban elde tutanlar şimdi bakalım ne tür yalanlara baş vuracaklar? Bu yazının sonunda yaptıkları çağrıda "dürüst devrimcileri" kendi saflarına çağırıyorlar, bunu yazan şef kendisi dürüst müdür acaba?

Oportünist ve inkarcılarla hareket eden devrimciler onların yalanını yüzlerine vurarak HB'nin ML çizgisinde yerlerini, alın ve şefleri teşhir edin!

KAHROLSUN OPORTÜNİZM VE İNKARCILIK!

KAHROLSUN OPORTÜNİZM VE İNKARCILIĞIN PASLI SILAHI YALANCILIK!

YAŞASIN ML ÇİZGİMİZ!

Ankara'da Halkın Birliği ve Yurtsever Gençlik Taraftarları

HALKIN BİRLİĞİ HAFTALIK DERGİ * Sahibi: Hayrabet HONCA * Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Mete Dalgın * İdarehane Yeri: Klodfarer Caddesi, Oğuz Han, 25/12 Divanyolu-Istanbul * Haberleşme Adresi: P.K. 1297 Sirkeci-Istanbul * Ödemeler İçin Posta Çeki No: 102 87/3 * Istanbul Dağıtım: BİR-DA Ankara Dağıtım: Fikri Neğiş İzmir Dağıtım: DATİÇ * Dizgi: Şampiyonlar * Abone Şartları: Altı aylık 100; Yıllık 200 TL. * Baskı: DAILY NEWS WEB OFSET TESİSLERİ *

22-29 EKİM

Sosyalist Arnavutlukla Dayanışma Haftası

Küçük ama yenilmez,küçük ama şanlı, küçük ama doğru, küçük ama dünya halklarının ve proletaryasının umut kaynağı ve dünya sosyalizminin tek kalesi Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti ve Arnavutluk Emek Partisi ile militan enternasyonalist dayanışma içerisindeyiz.

HALKIN BİRLİĞİ, 22-29 Ekim tarihleri arasını Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti ile Dayanışma Haftası olarak ilan etmiştir.

Bu hafta içerisinde, toplantılar düzenlenerek, Arnavutluk tanıtılacaktır. Halkın Birliği, bu hafta için bir özel sayı çıkartarak tüm Türkiye'de dağıtacaktır. Yine bu hafta için afişleme yapacaktır.

Sosyalist Arnavutluk'la Dayanışma Haftası boyunca, her gün, çeşitli fabrikalarda, gecekondu mahallelerinde, köylerde ve okullarda toplantılar düzenlenecek ve emekçi halk kitlelerine ve işçi sınıfımıza Arnavutluk hakkında bilgi verilecek, tartışmalar yapılacak ve gerçek demokrasi ve milli bağımsızlığın ancak Milli Demokratik Halk İktidarını kurarak ve kesintisiz sosyalizme geçerek olacağı anlatılacaktır.

Sosyalist Arnavutluk'la Dayanışma Haftası'nda özellikle işçi sınıfımıza ve emekçi halkımıza, bu küçük ülkenin emperyalistleri ve sosyal-emperyalistleri nasıl dize getirdiği ve milli bağımsızlığını nasıl kazandığı, geniş bir şekilde anlatılmalıdır. Yine aynı şekilde, Arnavutluk halkının ve işçi sınıfının kendi partisini kurarak, patronların ve toprakağalarının iktidarını yıkıp kendi iktidarını kurarak sosyalizmi nasıl inşa ettiği etraflıca açıklanmalıdır.

Milli ve sosyal-kurtuluş gerçekleştirdikten, yani proletarya diktatörlüğünü kurduktan sonra, milli egemenliğini nasıl koruduğu ve sosyalizmi kendi gücüne dayanarak nasıl inşa ettiği açıklanmalıdır

Yine bugün, tıpkı Kruşçev revizyonistlerinin yaptığı gibi Arnavutluk'la her türlü ekonomik, askeri, kültürel ilişkilerini kesen Çin Komünist Partisi'nin "Üç Dünyacı" yöneticilerinin karşı devrimci tavır ve politikaları en geniş bir şekilde anlatılmalıdır.

Tüm Halkın Birliği taraftarları sosyalist Arnavutluk'la Dayanışma Haftası süresince olanakları ölçüsünde bu haftayı en geniş emekçi halk kitlelerine yaymalı ve aktif bir şekilde çalışmalıdır--lar.

Sosyalist Arnavutluk'la Dayanışma Haftası süresince işçi sınıfımıza ve emekçi halkımıza proletarya partisini kurma mücadelemiz anlatılarak, işçi sınıfını ve emekçi halk kitlelerini bu mücadeleye aktif olarak çekmeliyiz.

Sosyalist ARnavutluk'la Dayanışma Haftasını, Partinin yolunda ileri bir adım yapalım!

YAŞASIN ARNAVUTLUK SOSYALİST HALK CUMHURİYETİ!
YAŞASIN ŞANLI ARNAVUTLUK EMEK PARTİSİ!
YAŞASIN YOLDAŞIMIZ ENVER HOCA!
YAŞASIN PROLETER ENTERNASYONALİZMİ!

NATO'dan Çıkılmalı, Bütün Üsler Kapatılmalıdır!

5 Şubat 1975 tarihinde, Türkiye'nin Kıbrıs'ı işgal etmesi üzerine, Amerikan emperyalizmi Türkiye'ye verdiği tüm silah yardımını durdurarak bir ambargo "koymuştu". Yaklaşık dört yıldır süren bu ambargo nihayet, Carter'in Amerikan meclisine sunduğu ve imzaladığı bir kararla "kaldırılmıştır". 26 Eylül 1978 tarihinde bu kararın açıklanmasından sonra, Ecevit hükümeti, Carter'a şükranlarını sunmuş ve batılı müttefiklerinin, her zaman yanında olacağını belirtmiştir.

Ambargo ne pahasına kalkmıştır?

Amerikan emperyalizminin silah ambargosunu kaldırması ancak Ecevit hükümetinin daha fazla taviz vermesi sonucu gerçekleşmiştir. Verilen bu taviz nedir? Tek kelimeyle, halkımızın ve yurdumuzun çıkarlarının ABD emperyalistlerine daha fazla satılması ve peşkeş çekilmesidir. Bu arada bir başka nokta da, Kıbrıs halkının pahasına Amerikan emperyalizminin "barış" planının kabul edilmesidir.

Ambargo'nun kaldırılmasının ilan edilmesinden hemen sonra, Türkiye'de faaliyet gösteren Amerikan emperyalizminin askeri üsleri ve tesisleri tekrar faaliyete geçmiştir. 31 Amerikan askeri üssü bugün yurdumuzun dört bir yanında faaliyet göstermektedir. 30.000 Amerikan askeri bu tesislerde çalışmaktadır. Hal böyleyken, Ecevit hükümeti "ulusal savunma" ve "kendi olanaklarımıza dayanma" politikası izleyeceklerini yüzü kızarmadan ilan etmektedir.

Amerikan emperyalizminin başı Carter ambargonun kaldırılmasının yararını şöyle açıklıyor: "ABD'nin ve Nato'nun çıkarlarına hizmet ettiği, Türkiye'nin Kıbrıs sorununa adaletli ve barışçı bir çözüm sağlamak için iyi niyetli davrandığı..." Ecevit ise ambargonun kaldırılmasının yararını şöyle açıklıyor: "Gerek geçici düzenlemenin, gerek varılacak anlaşmanın Türk-Amerikan ilişkilerine ve Kuzey Atlantik İttifakı sistemine katacağı gücün, bölgemize ve dünyaya huzur getirmesini, uluslararası ilişkilerde yumuşamaya ve güven ortamına katkıda bulunmasını, ve barışı sağlamlaştırmasını, hükümetimiz önemle gözetecektir."

Amerikan emperyalizminin başı Carter, ambargonun kalkmasının "ABD'nin ulusal çıkarına olduğunu" ilan ederken, Ecevit de, bunun Türkiye'nin çıkarına olduğunu söylemektedir. Emperyalist bir ülkenin çıkarlarına, uygun olan bir şey, onun yarı sömürgesi olan bir ülkenin ve o ülkenin halkının çıkarlarına uygun olabilir mi? Hayır, tabi ki olamaz. Emperyalist devletlerin çıkarlarına uygun olan bir şey, onun yarı-sömürgesi olan bir ülkenin de halkının zararınadır.

Ambargonun kaldırılmasından sonra, Ecevit verdiği demeçlerle "Batı'ya karşı güvenlik görevimizi sürdüreceğiz" diyerek ABD emperyalistlerine ve Avrupa emperyalistlerine teminat vermektedir. Ecevit ve CHP hükümeti kurduktan sonra açıkladıkları hükümet programında "haysiyetli", "çok yönlü" bir dış politika izleyeceğini açıklamıştı.. Bu "haysiyetli" ve "çok yönlü" dış politikanın, emperyalistlere, sosyal-emperyalistlere teslimiyet ve haysiyetsiz bir politika olduğu ortaya çıkmıştır. Ecevit'in demagojik sözleri halkımızı aldatamayacaktır... "Ulusal savunma" politikası adı altında, Amerikan emperyalizminin saldırgan askeri örgütü Nato'da kalan ve Amerikan üslerinin, ve 30.000 Amerikan askerinin yurdumuz toprakları üzerinde bulunmasına izin veren bir politika, halkımızın ve yurdumuzun çıkarına olamaz. Halkımızın ve yurdumuzun çıkarları yurdumuzun topraklarında hiç bir ülkenin askeri üslerine ve askerlerine izin vermemeyi onları defetmeyi gerektirir; emperyalist devletlerle yapılan anlaşmaların, her türlü ekonomik, siyasi, kültürel anlaşmaların fesh edilmesini gerektirir. Haysiyetli bir dış politika bunların yapılmasını gerektirir.

NATO'DAN ÇIKALMALI, BÜTÜN ÜSLER KAPATILMALIDIR!
EMPERYALİST VE SOSYAL-EMPERYALİSTLERLE YAPILAN ANLAŞMALAR FESHEDİLMELİDİR!

Faşist saldırı

Baştarafı Sayfa 1'de.

mü, aktif kitle mücadelesi ile karşılamalıyız. Bu mücadeleye işçi sınıfımızın ve emekçi halkımızın en geniş kesimini seferber etmeliyiz. Bireysel terörizm ve maceracılık devrimci mücadeleye zarar vermektedir. MHP il başkanının öldürülmesi bireysel terörizmdir. Bu hakim sınıfların işine yaramaktadır. Artan faşist saldırılara karşı, emekçi halkımızla birlikte, faşist diktatörlüğü yıkmak, sosyal faşist gelişmeyi önlemek için demokratik halk iktidarı bayrağını yükseklere kaldıralım. Zulme, baskı ve sömürüye karşı yılmadan mücadele edelim, halkımızın mücadelesine doğru bir önderlik yaparak demokratik halk iktidarını kuralım.

DİSK'İ BÖLMEYE ÇALIŞAN SENDİKA AĞALARININ OYUNLARINI BOZALIM

DİSK ÜYESİ İŞÇİ ARKADAŞLAR! DİSK İÇİNDE GELİŞEN SON GELİŞMELERİ İYİ KAVRAYALIM. ÇEŞİTLİ SENDİKA AĞASI GRUPLARIN DİSK'İ BÖLMEK İÇİN BAŞ VURDUKLARI OYUNLARI BOŞA ÇIKARALIM!

Disk 1967 yılında Amerikancı Sarı Türk-İş'e karşı mücadele eden işçilerin kurdukları bir konfederasyondur. O zamanlar işçi sınıfının kendiliğinden sarı sendikacılığa karşı gelişen muhalefeti devrimci bir önderlikten yoksun olduğu ve işçi sınıfının da bilinçsizliğinden yararlanan reformcu sendika ağaları bu muhalefete önderlik ederek DİSK'i kurdular. DİSK'e üye olan işçiler o zamanki hükümetin 1970 yıllarında DİSK'i kapatmaya gittiğinde sendika ağaları komprador burjuvazi ve toprakağaları iktidarına teslim olmuşlardı. Ama işçi sınıfı DİSK'i kapattırmayacağını, 15-16 Haziran şanlı işçi direnişi ile ortaya koydu. Ve DİSK'e karşı yönelen bütün tertipler DİSK üyesi yiğit işçiler tarafından, ortaya çıkarıldı ve patron ağa devletine karşı gereken cevap verildi. Fakat işçi sınıfı devrimci bir önderlikten yoksun ve bilinçsiz olduğundan kendi içindeki burjuva ajanlarını, yeterince ortaya çıkaramıyordu. DİSK'e karşı yönelen her tertipte sendika ağaları komprador burjuvaziye teslim oldular. Daha sonra da işçilerin mücadelesine sahip çıkarak kendilerinin "yiğit işçi sınıfı sendikacıları olduklarını" söylediler.

Özellikle 1970 yıllarından sonra DİSK içinde çöreklenmeye başlayan TKP'li sosyal faşistler adım adım DİSK'i ele geçirdiler. Sosyal-faşistler DİSK'i ele geçirdiktensonra tek başlarına iktidar olmak için devrimci gruplara çeşitli revizyonistlere, CHP'li sendika ağalarına karşı tasfiye girişimlerine başladılar. İlk ve esas olarak proleter devrimcileri hedef aldılar ve işçi sınıfı içindeki baş düşmanımız "Maoculardır" diyerek proleter devrimcilere karşı tam bir saldırı içine girdiler. Diğer revizyonistlerle ve CHP'li sendika ağalarıyla geçici olarak proleter devrimcilere karşı birleştiler. Fabrikalardan devrimci işçileri attılar. Ve kendilerini eleştirenlere karşı hemen sen "maocusun" diyerek işçileri işten attılar. Bu faaliyetlerini tabanda sürdürürken üst yönetimde de diğer sendika ağalarını tasfiyeye girdiler. Özellikle Maden-İş içinde büyük bir temizlik kampanyasına girdiler. DİSK yönetimi tamamen sosyal-faşistlerin eline geçti. Kemal Türkler, İbrahim Güzelce, Aydın Meriç, Mehmet Karaca, Mehmet Ertürk sosyal-faşist çetesi DİSK'e hakim oldular. DİSK'in yazı kurulu sosyal faşistlerden kuruldu. Ve aylık DİSK yayın organı, Rus sosyal-emperyalizminin ve TKP'nin tam bir yayın organı oldu. Sosyal faşistlerin bu keyfi davranışlarına işçilerin, tepkisi yavaş yavaş artmaya başladı. DGM direnişinde, MESS grevinde işçilerin patronlara satılması çeşitli sözleşmelerde Türk-İş'ten bile az ücret alan sözleşmelerin yapılması İGD'lilerin işçiler üzerinde baskı kurması ve her fabrikadaki temsilci seçimlerinde kendi adaylarının kazanması için İGD'lilerin baskısı, işçilere kendisini kabul ettirmiş devrimcilerin işten atılması, İGD'lilerin işçi seminerlerinde bol bol devrimcilere küfür etmesi, DİSK üyesi işçilerin muhalefetini daha da yükseltti.

Diğer taraftan da sosyal faşistlere muhalif olan sendika ağalarının da tepkisi büyüdü. En son TKP'nin doğu Almanya'da ortaya attığı "UDC" çağrısının, DİSK'e kabul ettirme çabaları ve bunu reddeden CHP'li ve diğer revizyonist sendika ağaları tabanının gelişen bu muhalefetini de bir kaldıraç gibi kullanarak sosyal-faşistleri DİSK yönetiminden düşürdüler. Sosyal faşistlerin DİSK'in başından düşmelerinde belirleyici rolü işçi sınıfı oynamıştır. Burada CHP-li ve diğer revizyonist sendika ağalarının sosyal-faşistlerle aralarında olan çelişmelerde tali oranda rol oynamıştır.

Sosyal-faşistler DİSK'ın başından düştükten sonra DİSK'i bundan sonra ele geçiremeyeceklerini anlayınca şimdiden yeni bir konfederasyon kurmak için çalışmaya başladılar. Bunun için çeşitli toplantılarda, özellikle geçen Ağustos ayında Maden-İş yönetim kurulunda olan eski Maden-iş 2. Bölge başkanı Murat Tokmak, sözleşme, dairesi başkanı Kemal Baysal ve Maden-İş sekreteri Mehmet Ertürk, 2.Bölge, 14. Bölge, 16. Bölge, 4. Bölgede yaptıkları toplantılarda "bugünkü DİSK yöneticilerinin bölücü çaba içinde olduklarını geçen 15-16 Haziran gecesinde bize haber verilmediğini ve bizim birlik istememize rağmen, DİSK yöneticilerinin bölücülük yaptığını" söyleyerek şimdiden ayrı bir konfederasyon kurma girişimini açıkça belirtmiş oldular. Ayrıca Tekstil dalında da işçiler arasında gelişen yanlış eğilimlerini kullanarak alttan alta ayrı bir federasyon kurmanın yolunu yaptıklarını ortaya koydular.

CHP'li sendika ağaları ise sosyal-faşistleri sendikadan temizlemek için faaliyetlerini sürdürdüler. Bunların da bütün gayesi DİSK'i CHP'nin borazanı haline getirmek. Bunun için de Maden-İş'i bölmek ve kurdukları Devrimci Maden-İş'de bunun bir örneği Maden-İş'e üye işçileri Devrimci Maden-İş'e geçirmek, Maden-İş'i zayıf bırakmak daha sonra Devrimci Maden-İs'i DİSK'e üye etmek. Çünkü onlarda sosyal faşistlerin ayrı bir federasyon oluşturma girişiminde olduklarını iyi biliyorlar. Mümkün olduğu kadar sosyal-faşistlerin az bir güçle ayrılmalarını sağlamak için çalışıyorlar. Bunun bir örneği de Tekstil Kongresidir. CHP'li sendika ağaları güçleri olmayınca burada esas olarak V.P. ve SGB'yi desteklemektedir.

Diğer bir grup ise karma revizyonistlerin oluşturdukları muhalefet. Bunlar Vatan Partisi, TİP, SGB, Kurtuluş, Emeğin Birliği'dir. Bunlar da TKP'li sosyal faşistlerle CHP'li sendika ağaları arasındaki çelişkileri iyi bildiklerinden onlarda böyle bir kopmada kendilerine pay çıkarmak istiyorlar.

Karşı-devrimci "Üç Dünyacı" Aydınlık-TİKP oportünistleri de Rusya'ya karşı kim tavır alıyorsa onu destekleyip onun borazancılığını yapmakta, Maden-İş, içinde gelişen durumdan yararlanarak işçilerin Devrimci Maden-İş'e geçmesini sağlamaya çalışıyorlar. Bunun için kof yaygaralar koparmakta, ne idüğü belirsiz her gün bir siyaset değiştiren bir takım kişileri de, "işçi sınıfının yiğit önderleriymiş" gibi göstererek kendisine parsa toplamaya çalışıyor. İşçilerin sosyal-faşistlere karşı gelişen muhalefetini bölmeye çalışıyor.

DİSK ÜYESİ İŞÇİ ARKADAŞLAR!

Bugün DİSK içinde bir sessizlik sürmektedir. Esasta bu bir fırtınanın öncesi sessizliğe benzemektedir. DİSK'i bölmeye çalışan çeşitli renkteki sendika ağaları bu faaliyetini sinsice sürdürme çabası içinde, her gün kulis faaliyetleri sürmekte ve hepsinin de tek amacı bizleri sömürmek ve bunun yolunu yapmak. Şimdiye kadar bu sendika ağaları bundan başka bir şey yapmadılar. Hepsi bizi sömürdüler. Yanlız paramızı değil aynı zamanda devrimci özümüzü de sömürdüler. Her gün sosyalizmden devrimcilikten bahseden bu adamlar milyon üstüne milyon vurdular. Her gün kat kat apartman diktiler. Her gün lüks arabalar değiştirdiler. Bütün bunları yaptıkları yetmiyormuş gibi bir de kalkıp biz sınıf sendikacılığını savunuyoruz diyorlar. Bu mudur sınıf sendikacılığı? Sınıf sendikacılığı işçilerin ekonomik ve demokratik hakkını hiç tavizsiz savunmaktır. Sınıf sendikacılığı işçi sınıfını devrim mücadelesine seferber etmek için siyasi olarak bilinçlendirmektir. Sınıf sendikacılığı devrimin dostu olan sınıflarla dayanışma içinde olmaktır. Biz 8 saatlik işgünü için mücadele eden 1 Mayısı yaratan bu uğurda ölümü, kucaklayan Amerikan işçilerinin önderlerine sınıf sendikacıları deriz. Biz Rusya'da işçileri devrim mücadelesinin gerekliliğini kavratan Bolşevik sendikacılara sınıf sendikacısı deriz. Bugün İspanya Komünist Partisi/ML yönetiminde mücadele eden sendikacılara sınıf sendikası deriz. Yoksa sizin gibi işçileri pasifleştiren işçilere uslu durun, faşizm gelir diyen, işçileri sözleşmelerde patronları satanlara sınıf sendikası diyemeyiz.

Her renkten sendika ağalarının DİSK'i bölme çabalarını ortaya çıkararak, bizi soymak ve kendi burjuva amaçları için bizi kullanmak isteyen sendika ağalarına dur diyelim. Şimdiye kadar olduğu gibi bundan sonra da bize karşı girişilen tertipleri boşa çıkaralım. Mücadele bayrağını yükseltelim.

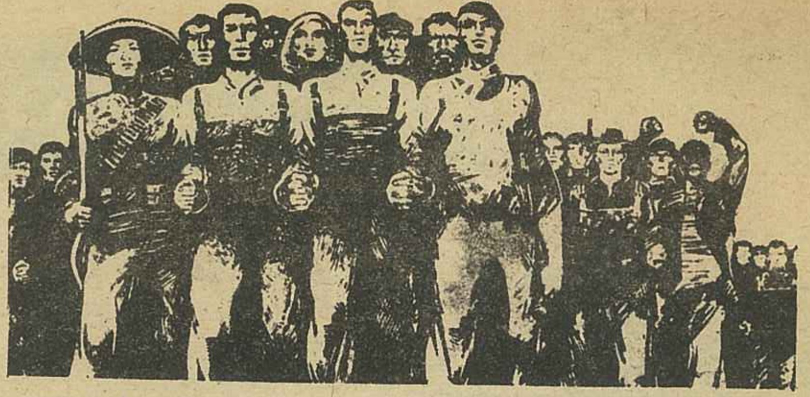
KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI!
YAŞASIN DİSK!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!

İŞÇİ GECESİ Mİ, BURJUVA EĞLENCESİ Mİ?

Sosyal-faşist TKP, DİSK için de teşhir oldukça yeni yöntemlere başvurarak işçi sınıfını kendi peşinden götürmeye çalışıyor. Sosyal-faşistler işçilerin kanı, canı pahasına sendikalarına verdikleri aidatları, İGD'li sosyal-faşistlerin ceplerine akıttılar. DİSK başkanı sosyal-faşist Kemal Türkler apartman üstüne apartman dikti. Bütün sendika ağaları en lüks otomobillerde, en lüks villalarda oturmaya başladılar, metreslerine altınlar, binlerce liralık kolyeler aldılar. Bir yandan bunları yaparken bir yandan da devrimcilik palavraları kesmeyi de ihmal etmediler. Çünkü işçileri sömürmenin bir yolu da onların devrimci duygularını sömürmekti. Fakat işçi sınıfı onların kendilerini sattıklarını, 15-16 Haziran yürüyüşü, DGM direnişi, MESS grevi, ve çeşitli sözleşmelerde somut olarak gördüler. Kendiliğinden gelişen işçi sınıfının muhalefetini kendi peşlerine takan reformcu sendika ağaları sosyal-faşistleri DİSK'in başından düşürdüler. Sosyal faşistler bunu hazmedemediler çünkü onların gayesi tek başına iktidar olmaktı. Bununda bundan sonra DİSK içinde olmayacağını, görünce, şimdi tek gayeleri DİSK'i bölmek ve ayrı bir konfederasyon oluşturmaktı. Bunun için de bütün gayeleri hoş görünmek her yaptıkları toplantılarda biz birlik istiyoruz çığlıkları atmaya başladılar. Bunun örneği geçen Ağustos ayında Maden-iş-in yaptığı toplantılar. Onlar bu faaliyetlerini şimdi de Tekstil dalında sürdürmeye çalışıyorlar. Tekstil dalında süregelen bunalımlardan yararlanan, sosyal-faşistler 17 Eylül Pazar günü "TEKSTİL İŞÇİLERİ GECESİ" yaptılar. Bakırköy'de yaptıkları gecede bir yanda renkli ışıklar bir yanda şarkıcılar, bir yanda erkekli kızlı herkesin dans etmesi yani tam bir diskotek, tabi bunun yanında da bir parça devrimci türküler. Bu da onların, maskesi geceye giden bazı işçiler ilk önce düşündükleri gecenin disiplinli ve devrimci bir havada geçeceğiydi. Biz kendilerine sosyal-faşistleri teşhir ettiğimizde bize inanmadılar... Bizzat gidip kendileri görünce siz haklısınız dediler. Bunların burjuvalardan farkı yoktur. Ayrıca gecenin dikkati çeken bir yönü de işçilerin azlığı ve daha çok uzun saçlı boyalı gençlerin olmasıydı. "İşçi gecesi" aslında İGD'li sosyal-faşistlerin dans etme, eğlenme gecesinden başka bir şey değildi. Sosyal faşistlerin bütün gayesi işçilere hoş görünmek ve onları kendi peşlerinden sürüklemekti. Biz Tekstil dalındaki devrimci muhalefet işçileri olarak onların Tekstil'i bölme çabalarını mahkum edecek ve Tekstil sendikasını sendika ağalarının çiftliği değil işçi sınıfının sınıf sendikası haline getirme' için hiç bir şeyden yılmadan çalışacağız.

KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!
KAHROLSUN FAŞİZM - SOSYAL FAŞİZM!

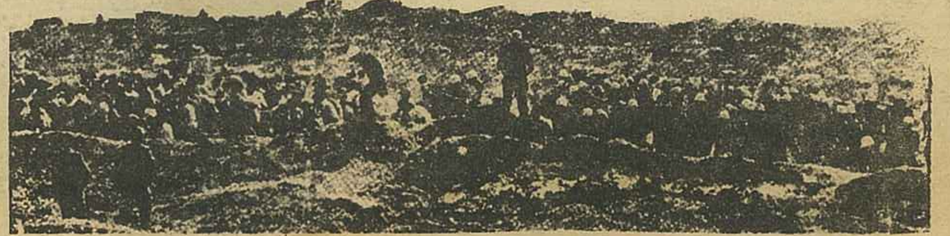
YAŞASIN EGE SANAYİ İŞÇİLERİNİN SENDİKAL MÜCADELESİ

SORU - İşyerinde kaç işçi çalışıyor?
CEVAP - 175 kişi çalışıyor. Yaş ortalaması 26.
SORU - Ne zaman greve başladınız?
CEVAP - 14.9.1978 tarihinde greve başladık.
SORU - Greve neden çıktınız. İşverenle aranızda anlaşmazlıklar nelerdir?
CEVAP - İşyerimizde bizden önce 1976 yılında Maden-İş grev kararı almış. 6 ay grevde kalıp işveren bunlara karşı lokavt uygulayıp 6 ay fabrikasını kapatmış. Bizler 1.1.1977 tarihinde çalışmaya başladık. Bu iş yerinde bir buçuk yıldır sendikal çalışmalarımız var. İşveren bizlere çeşitli oyunlar oynadı. Hiç bir arkadaşın can güvenliği yoktu. İşçi alırkende çeşitli sorular yöneltip kendi görüşlerine yakın olanı, bilinçsizi seçiyordu. İlk dönemlerde MHP'li militanlar getirterek işçilerin yükselen mücade lelerini bastırmak istiyordu.
Bizler devrimci işçiler olarak bunlara karşı kararlılıkla, mücadele ettik. Onların ilk baş latmış oldukları sendikal faaliyetleri kırdık. Bu kişiler MİSK'e bağlı TÜRK-METAL-İŞ SENDİKASI tarafından işverenin işbirliği ile özel olarak gelmişlerdi. İşyerinde bu kişiler bunlardan yararlanarak TÜRK METAL SENDİKASINA zorla üye yapmak istiyorlardı. Bizler bunların tutumları karşısında her türlü faaliyetleri ve kişisel amaçlarını açığa çıkartarak teşhir ettik. Bunlar 30'a yakın sıradan işçi arkadaşları üye etmişlerdi. Biz işçi arkadaşlarla konuşarak onları notere götürerek istifa etmelerini sağladık. Bu dönemden sonra sendikalaşmaya karar verdik. MADEN-İŞ Sendikasının işyerimizdebelli bir geçmişi olduğu için en yakın OTOMOBİL-İŞ sendikasını seçtik. İlerici devrimci arkadaşlar bir araya gelerek ne tür çalışma yapacağımızı konuştuk.
Bir arkadaş şöyle dedi: "Bu iş yerine amacımız sendika getirmek onun için sendika isteyen her türlü kişiyle uzlaşıp birleşmemiz gerektiğini söyledi. Bu arkadaş iyi niyetli bir arkadaştı. İlerde gelecek darbe yi görmüyordu. Sendika çalışmaları içerisinde azılı militan MHP'li kişiler de girmeyi istiyordu.
MHP düşüncelerini savunan ki şilerin esas amacı oradaki geli şen mücadeleyi bastırmak devrimci arkadaşlarımızı açığa çıkartıp işverenle uzlaşarak arkadaşlarımızı işten atmaktı. İşveren Devrimci kelimesinden öcü gibi korkuyordu. Devrimci olduğu kanısına vardığı arkadaşların işlerine son veriyordu. 5 arkadaşın işine son verdi.
SORU - Patron işçileri neden bölmeyi amaçladı.
CEVAP - Bizler OTOMOBİL-İŞ'te örgütlenmek isterken işveren bağımsız Türkiye Metal-İş sendikası ile işbirliği yaparak bizlerin haberi olmadan sendikaya üye yaptı. İki sefer referandum yapıldı. Otomobil-İş sayı olarak 15-20 fark yaptı. Fakat bölge çalışmayı ve sendikayı satın alan işveren yetkiyi bağımsız Türkiye Metal-İş'e verdi. 1.5.1978'de toplu sözleşme başladı.
SORU - İstediğiniz haklar nedir?
CEVAP - Saat ücretlerine 20-20 TL, 6 ikramiye, işveren işten atarsa 60 gün üzerinde kıdem tazminatı kendi çıkarsa 45 gün üzerinden verilmesini, 2000 bayramlarda, 8000 TL. evlenme, 3000 TL. yakacak ve bazı sosyal haklar işveren ancak üçte birini verdi.
Bizler de uzlaşmadan çıkan kararı reddederek grev kararı aldık. Sendika sürekli uzlaşma yollarını seçti ve beklememizi söyledi. Arkadaşlar "bir saniye bile bekleyemeyiz çünkü bir buçuk senedir bekliyoruz" dedik. İşveren buna tepki gösterdi. İşçiler birleşerek sendikanın Genel Merkezini basarak çadırlarını alıp, fabrikanın önüne 14.9.1978 günü eyleme geçtik, ve hakkımızı alana dek sürecek.
SORU - Sendika ne veriyor?
CEVAP - Sendika ayda 1000 lira, günde 15 ekmek, çay, şeker..
Bunun dışında grevimiz tüm demokratik kitle kuruluşlarına açarak bağış kampanyası başlattık. Gelen yardımlarla yemek yapıyoruz. Bu arkadaşlarımız bize güven veriyor ve grevimizin yürümesini sağlıyor.

YAŞASIN EGE İŞÇİLERİNİN ŞANLI MÜCADELESİ!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!
KAHROLSUN KOMPRADOR - PATRON AĞA DEVLETİ!
YAŞASIN MİLLİ DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ VE EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN!

Grevci Ege İşçileri

ALİBEYKÖY GECEKONDU HALKI POLİS VE JANDARMAYA KARŞI YİĞİTÇE DİRENDİ

Bizler 6 Eylül'de Alibeyköy gecekondu mahallesinde tutuklanarak Sağmalcılar Cezaevine atıldık. Neydi suçumuz neden atıldık. Faşist diktatörlüğün uşakları, ayrım yapmaksızın bizlere, istediğini yaptı.
Saldırı sadece alandaki halka karşı olmadı. Çevredeki tüm evlerin kapılarını ve pencerelerini de parçaladılar. Amaç oradaki devrimcilerlehalkı karşı karşıya getirmekti. Kadın, çocuk ayırımı yapmadan her türlü iğrençliklerini gösterdiler. Halka saldırırken şunları söylüyorlardı: "Elimizi değdirmeyelim pis kızıllara, başka şekilde dövme yolları var. Zaten bunları Sibirya'ya sabun fabrikasına göndereceğiz."
Evet öyleydi, sahilleri kaplayan, boğazlardan hazine arazisine özel villalar kuran ve ayrıca Alibeyköy Saha yokuşu'nun büyük bir bölümünü belediye saroğluna peşkeş çekerken kanuna uygun düşüyor da, neden başını sokacak bir gecekondu yapmak için mücadele eden emekçi halkın üzerine kiralık uşaklarını gönderiyorlar. Çünkü devlet onların devleti, polisin görevi ise tabi ki halka saldırmak olacaktır.
"Halkın can-mal emniyetinin gü venliği"ne şekilde sağladığına Saha Yokuşu halkı tanık oldu. Bizlere yapılan işkence ve manevi hakaretler yeni değildir. Bu zaten eziler ve ezenlerin bir çatışmasıdır. Nerede bir halk mücadelesi varsa orada hakim sınıfların polisi, panzeri ve tüfeği vardır. 1 Mayıs mahallesinin yiğit halkı böyle durumlarda bizim mücadelemize örnek olmalıdır.
Bizler tutuklandığımız zaman bir kısmımız Alibeyköy Karakoluna bir kısmımız 1. Şubeye götürüldük, her tarafımız kan ve şiş içindeydi. Karakolda bir arkadaşı Albayın yanına çağırmak istediler. Bizler "gitmiyoruz, aramızdan tek bir kişi göndermeyiz" diye karşı çıktık. Sonunda arkadaşı sürükleyerek komiserin karşısına götürdüler. Arkadaş ayakta duramıyordu, her tarafı sim siyah olmuştu. Olay yerinde "vurun" diye bağıran ve bizlere ana avrat küfreden Alibeyköy komiseri yanındaki polislere "bunun hali çok kötü, Albayın karşısına çıkaramayız başka birini getirin" diyordu.
1. Şube'de ise durum daha fark lı idi, ayaküstü duramadığımız halde saatlerce bizi ayak üstü tutarak sıradan dayağa çekiyorlar insanlık dışı sözler söylüyorlardı. Birinci şubeye gelen Alibeyköy Belediye Başkanı Necati Latifoğlu bu hakaretlerden çok zevk alıyordu galiba ve şunu söylüyordu. "Bu copları sizin... sokacam" diyordu. Halk bu adamın niteliğini ve kimin yanında olduğunu daha açık gördü. Latifoğlu'nun MHP Dörtyol şubesine 40 bin lira yardımda bulunduğu da unutulmamalı.
Bizlere işkence eden polisler şunu söylüyorlardı "sizin oy vererek hükümete getirdiğiniz halkçılar bizi gecekondu halkını dağıtmakla görevlendirdiler. Biz de sizin ananızı, avradınızı..." diyorlardı.
CHP'nin halkçı maskesi birkez daha düşmüş oldu. "Demokrasi"kisvesi adı altında halka faşist diktatörlüğün polisini panzerini saldırttı.
Bize yapılan işkenceler sonucunda vücudumuzun çeşitli yerlerinde yara ve kırıklar olmasına rağmen Adli Tıp için yapmuş olduğumuz müracaatın ardından 10 gün geçtikten sonra cezaevinden alıp doktora götürdüler. Zaten 10 gün içinde birşeyimiz kal maz diyorlardı. Rapor için götürdüklerinde bize Eyüp Nezaretinde psikolojik baskı yaptılar. Muayene olmadan tutukevine, sevkettiler.
5 gün sonra Adli Tıp'a götürdüler. Bizleri doktora muayene ettirme yerine Adliye'nin nezaretinde akşama kadar beklettiler. Sonra bizi toplu birhalde doktorun karşısına çıkarttılar. Doktorda muayenenin gereksiz olduğunu söyleyerek kendi kendine birşeyler yazdı ve tekrar cezaevine götürdülük.
Bütün bunlara rağmen, faşist diktatörlüğün borazanlığını yapan basın (Tercüman, Hürriyet, Aydınlık) her zamanki gibi bizlere yabancı olmayan manşetleri attılar. Özellikle karşı-devrimin hizmetini gönül hoşluğuyla kabul eden Aydınlık görevini yerine getirmekten geri kalmadı. Şu nu hemen belirtmek gerekir. İsmini bilmediğimiz takım elbiseli Aydınlık muhabiri polis bizleri sürükleyerek götürürken"vurun bu kışkırtıcılara" demesi po lislere güç katıyordu.
Aydınlık'ı okumadan önce Parmak İzleri Dairesi başkomiseri şu nu diyordu: "Birkaç maceracı komünist sizleri kışkırtarak ken dileri kaçtı. Sizler Kürt Cumhuriyeti'ni kurmak isteyen bölücülerin oyununa geldiniz". Ertesi sabah Aydınlık'da farklı olmayan şeyleri söylüyordu (Üzerinde durmaya gerek görmediğimiz şeyleri açıklamayı lüzumlu görmüyoruz).

YA HALKIN KURTULUŞU YAZARLARI AYDINLIK'TAN FARKLI BİR ŞEY Mİ SÖYLÜYORLARDI?
Sözde sağ oportünizme karşı mücadele eden, ona yaşam hakkı tanımak istemeyen Halkın Kurtuluşu bazı somut olaylar karşısında Aydınlık oportünizmiyle aynı noktada birleşiveriyor. Bu Halkın Kurtuluşu'nun grupçu ve şeylere yüzeysel bakışının, ben yoksam mücadele de yok anlayışının bir ürünüdür. Üstelik Halkın Kurtuluşu'nun gazetesinde yazılanları faşist diktatörlüğün uşakları da söylüyordu.
"Halkın Yolu ve Halkın Birliği'nin oluşturduğu komite, saldırı sırasında halkı yalnız bırakarak kaçtılar ve oradaki mücadeleyi yurtsever devrimci genç ler göğüsledi" gibi asılsız iddialarda bulunmak ve yalan sizlere ne kazandıracak.
Halkın Kurtuluşu yazarlarına önerimiz şudur: Burjuva liberalizmi uygulamayın, açık ve dürüst olun. Bilmediğiniz somut olayları kendi kafa yapınıza göre hayali olarak değerlendirme yin.
Bilmediğiniz olaylar hakkında önyargılarla hareket etmeyin. Yaptığımız hatalar karşısında eleştiri, özeleştiri yapmaktan kaçınmayın.

YAŞASIN ALİBEYKÖY SAHA YOKUŞU HALKININ DİRENİŞİ!
HALKIN KONUT HAKKI ENGELLENEMEZ!
GECEKONDU YIKILMAZ, HALK BUNU AFFETMEZ!
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!

Sağmalcılar Cezaevinden
25 Tutuklu

OPORTÜNİZM VE İNKARCILIK YIKILACAK

OPORTÜNİZMİN SEFİL

Tasfiyeci oportünistler çıkardıkları bölücü yayın organında Marksist - Leninist çizgiyi savunanlara ağız dolusu küfürle saldırıyorlar. Bol demagoji ve yalanla süslü yazıları onların telaş ve acizlik içinde kıvranışlarının canlı bir göstergesidir. Bu yaygara yıkılışa giden Marksizm - Leninizm düşmanlarının çırpınışından başka birşey değildir. Tasfiyeci oportünist ve inkarcılar dürüst devrimci unsurları peşlerinden sürüklemek için kılıktan kılığa girmeye çalışıyorlar. Aynı zamanda altında ezildikleri eleştiriler karşısında da emsalsiz manevra ve tornistanlar sergiliyorlar.

Marksist-Leninist hareket, bugüne kadar birçok ağır zorlukları aşmasını bilmiştir. Bugün de oportünist ve inkarcı tasfiyeciliği ezecek güç ve yetenektedir. Herşeyden önce tasfiyeci oportünistlerin dizginsiz bölücülük ve yıkıcılık faaliyetlerine dur denilmiş haince ve düşmanca emelleri kursaklarında bırakılarak onlar Marksist-Leninist hareket saflarından temizlenmişlerdir. Şimdi Marksist-Leninist hareket oportünist ve inkarcı tasfiyeciliğin yarattığı tahribatı giderme yolunda emin ve kararlı adımlar atarak ilerliyor. Tasfiyeci oportünist ve inkarcıların sonu bugünden bellidir. Onlar kargaşa ve acizlik içinde debelenmekte, bunu çığırtkanlıkla örtmeye çalışmaktadırlar. Ama boşuna bir çaba. Saflarında her türlü anti-Marksist eğilim ve görüşün cirit attığı, uzlaşma, pazarlık ve liberalizmin en kokuşmuş türlerinin sahnelendiği, en bayağı burjuva, politikacılığı metodlarının, siyasi kalpazanlığın en iğrenç biçimlerinin geçer akçe sayıldğı tasfiyeci saflarda ideolojik-siyasi kargaşanın derin buhranı yaşanıyor. Tasfiyeciliğin ve bölücülüğün kara bayrağını vargüçleriyle sallayan bir avuç iflah olmaz oportünist ve inkarcıyı bugün birarada tutan sadece ve sadece Marksist-Leninist harekete, onun çizgisine ve geçmişine düşmanlıktır. Tasfiyeci oportünist ve inkarcıların Marksist-Leninist harekete düşmanlıkta o denli gözleri dönmüştür ki, Marksist-Leninist hareket saflarından temizlendikten sonra da bölücülük ve yıkıcılık yolunda attıkları adımlarla iflah olmaz burjuva nitelikte ve karşı-devrimci suratlarını iyice açığa çıkardılar. Onlar zavallı bir acizlikle saldırganlaştılar. Tasfiyeci oportünistler Marksist-Leninistlerin evlerine baskınlar düzenlemekle, Halkın Birliği satan devrimcilere saldırmakla, onları kurşunlamakla, Halkın Birliği satan bayileri ve dükkanları basıp yağmalamakla, oportünist ve inkarcı tasfiyeciliğe karşı çıkan Marksist-Leninistleri kaçırıp rehin tutmakla hakim sınıflarla aynı saflarda kolkola olduklarını ispatladılar. Tasfiyecı demagojinin peşinden sürüklenen dürüst devrimci unsurlar gerçeği görüyor ve Marksist-Leninist hareket saflarında yerlerini alarak, tasfiyeci, oportünistlerin bölücü ve karşı-devrimci faaliyetlerinin aleti olmayı reddediyorlar.

Marksist-Leninist hareket, tasfiyeci çapulculuğa ve karşı-devrimci saldırılara pabuç bırakmaz. Marksist-Leninist fikirlerin, kitlelere ulaşması, dürüst devrimci unsurların gerçekleri görmesi ve Marksist - Leninist hareketin tek doğru çizgisinde birleşmesi demagoji, yalan, karşı-devrimci saldırı ve çapulculukla önlenemez. Tasfiyeci oportünist ve inkarcılar hangi karşı-devrimci yönteme başvururlarsa vursunlar, hangi ince demagoji ve kalpazanlık hünerlerini ortaya dökerlerse döksünler yıkılmaktan kurtulamayacaklar.

Onlar bölücü ve tasfiyeci amaçları uğruna, Halkın Birliği ve Partinin Yolu'nun adını ve haklı saygınlığını hayasızca istismar ediyorlar, çıkardıkları bölücü yayın organının Halkın Birliği ve Partinin Yolu ile hiçbir alakası yoktur ve olamaz. Halkın Birliği ve Partinin Yolu Marksist - Leninist çizginin tek doğru sadık savunucusudur ve öyle kalacaktır. Marksist-Leninist harekete onun çizgisine ve geçmişine saldıran, kendi anti-Marksist çizgilerini burjuva yöntemlerle hakim kılmaya yönelen tasfiyeci oportünist ve inkarcıların Halkın Birliği ve Partinin Yolu'na sahip çıkmaya kalkmaları kötü bir sahtekarlık, talihsiz bir aldatmacadır. Onlar çıkardıkları bölücü yayın organında savundukları anti-Marksist görüşlerle, Marksist-Leninist hareketin çizgisinden ne denli saptıklarını ve bu çizgiye ne denli düşman olduklarını ortaya koydular

TASFİYECİ OPORTÜNİST VE İNKARCILARIN "SAMİMİ İKRARI"

Çeşitli meselelerde Marksist çizgiden sapışları, doğru kararları ihlal veya değiştirme girişimlerini berrak bir tarzda ortaya koyan eleştiriler karşısında tam bir şaşkınlık içinde bocalayan tasfiyeci oportünist ve inkarcılar cevap niyetine boş laf la sayfalar dolduruyorlar. Döne dolaşa aynı kof teraneleri tekrarlayarak sözümona müthiş ideolojik-siyasi mücadele yürütüyorlar. Aslında onlar çok laf ediyor, fakat hiçbir şey söylemiyorlar. Bol lafın amacı da dürüst devrimci unsurların gözüne kül serpmektedir. Onların anlayışı "bende bir laf söyleyeyim de altta kalmıyayım" anlayışıdır. Çıkardıkları 42. sayıda yazdıkları bunun tipik örnekleridir. Fakat bu yazılarda bizim ilgileneceğimiz, oportünist ve inkarcı anlayışların özünü gösteren noktalardır. Tasfiyeci oportünistler "geçmişin değerlendirilmesi ve parti sorunu" üzerine yazdıkları "cevapta" şunları belirtiyorlar:

"Partinin Yolu'ndaki yazıda sadece geçmişle ilgili değerlendirmeye yer verilmiştir. Bugüne ilişkin bir şey söylenmemiştir. Yani bugünle ilgili programa temel teşkil eden genel siyasi çizginin ne bulunduğu, ne de bulunmadığı söylenmiştir. Zaten yazıda bugünle ilgili değerlendirmeye girilmemiştir. Geçmişle ilgili olarak da genel siyasi çizgimizin programa temel teşkil edip etmediği sorusunun doğrudan cevabı yoktur. Daha doğrusu Partinin Yolu'ndaki yazıda 'programa temel teşkil etme' kavramı hiç kullanılmamaktadır. Bunun yerini 'Marksizm-Leninizmin ülkenin somut pratiğiyle yeterince birleştirilmesi' kavramı kullanılmaktadır..... Marksist-Leninist hareketin geçmişinde 'Marksizm-Leninizmin ülkenin somut pratiğiyle yeterince birleştirilemediği dönemde bulunduğu tespiti yapılmış, geçmiş bu dönemle ilgili belirlenen kıstaslarla değerlendirilmiştir. Kısacası bugün için hiçbir yerde 'genel siyasi çizgimizin bir programa temel teşkil etmediği' seylenmemiştir. Geçmiş için ise 'programa temel teşkil etmediği' değil ama, 'Marksizm-Leninizmin ülkenin somut pratiğiyle yeterince birleştirilemediği' söylenmiştir." (Tasfiyeci Gazete, s.42) (abç).

Bu muhteşem demagoji örneğini yakından inceleyelim. Tasfiyeci baylar geçmişle ilgili olarak genel siyasi çizgimizin programa temel teşkil etmediğini doğrudan söylemedik diyorlar. Yani dolaylı yoldan söyledik demek istiyorlar. Peki böyle dolanbaçlı yollara neden gerek duydular acaba? Tabii ki çoğunluğun kabul ettiği doğru Marksist - Leninist görüşler yerine kendi anti-Marksist görüşlerini geçirdiklerini gizleyebilmek için. Partinin Yolu'nda yayınladıkları yazıda geçmişle ilgili olarak genel siyasi çizgimizin programa temel teşkil edip etmediği sorusunun doğrudan cevabı yokmuş. Çok doğru, itirafın böylesine de can kurban. Biz de bunu söylüyorduk. Evet, doğrudan bir cevabı yoktur, dolaylı ama gayet açık bir cevap vardır. O da, genel siyasi çizgimizin programa temel teşkil ettiği gerçeğinin sinsi bir inkarıdır.

Tasfiyeci baylar Partinin Yolu'nda yayınladıkları oportünizm ve muğlaklık şaheseri yazılarında "iki dönem", "geçiş süreci" teorilerini sergiliyor, genel siyasi çizgimizin programa temel teşkil ettiğini sinsi bir tarzda reddediyor ve bunu da o sözüm ona "iki dönem"den hangisinde yaşadığımızı muğlakta bırakarak, ama açıkça söylenilmese de "I. dönem" dedikleri "Marksizm Leninizmin ülkenin somut pratiğiyle yeterince kaynaştırılamadığı" dönemde yaşadığımız izlenimi yaratarak yapıyorlardı.

Tasfiyeci baylar şimdi itiraflarına itiraf ekliyor ve "Marksist-Leninist hareketin geçmişisinde, "Marksizm-Leninizmin ülkenin somut pratiğiyle yeterince birleştirilemediği dönemde" bulunduğu tespiti yapılmış, geçmiş bu dönemle ilgili belirlenen kıstaslarla değerlendirilmiştir" diyorlar.

Partinin Yolu'nda gayrı-meşru yollarla yayınladıkları yazıyı okuyan herkes geçmişle ilgili böyle doğrudan ve açık bir tespit yapılmadığını görecektir. Oportünist muğlaklığın en güzide örneklerinden biri olan yazıda böyle bir tespitin doğrudan değil, ama dolaylı bir yoldan işlenmesi, yukarki sözlere değerli bir itiraf niteliği kazandırıyor.

Tasfiyeci baylar geçmişte çizgimizin "programa temel teşkil etmediğini" değil de Marksizm-Leninizmin ülkenin somut pratiğiyle yeterince birleştirilemediğini söylemişler. Bu halis demagoji onları kurtarır mı? Asla. Onlar Marksizm-Leninizmin ülkenin somut pratiğiyle yeterince birleştirilemediği muğlak, lastikli kavramını, programa temel teşkil edecek çizginin oluşmadığı şartlar için kullanıyorlar. İşte örneği:

"...Marksizm Leninizmin bağımsız olarak savunulduğu ama ülkenin somut şartlarıyla bütünüyle birleştirilemediği dönemde (I. dönemde)(abç) bir ülkede birden fazla Marksist-Leninist akım veya örgüt bulunabilir, Marksist-Leninist kavranışın daha ileri bir aşamaya doğru, bir program oluşturma aşamasına ulaştığı şartlarda (abç), yukarki, özellikler (I. dönemle ilgili kıstaslar-HB) elbette yeterli olamaz. İlaveten doğru bir programın varlığı gerekir." (Halkın Birliği s.34).

Burada "yeterince" kavramının, yerini "bütünüyle" almıştır. Onlar daha hangisinde karar kılacaklarını tam saptayamamanın şaşkınlığı içindedirler. "Bütünüyle" kavramı kullanıldığında daha saçma sapan olmakla birlikte, biz onları şimdilik bu dertleriyle başbaşa bırakıyoruz.

Görüldüğü gibi Marksizm-Leninizmin ülkenin somut pratiğiyle kaynaştırılamadığı "dönem" veya "I.dönem" denilen dönemde programa temel teşkil edecek görüşlerin ortaya çıkmadığı, dolayısıyla birden fazla Marksist-Leninist akım olabileceği söyleniyor. Bu, "biz geçmiş çizgimizin programa temel teşkil etmediğini değil, Marksizm-Leninizmin ülkenin pratiğiyle yeterince birleştirilemediğini söyledik" sözlerinin demagoji değeri bakımından beş para etmediğini göstermiyor mu?

Zaten tasfiyeci baylar, geçmiş çizginin programa temel teşkil etmediğini doğrudan değil, dolaylı olarak söylediklerini kabul ediyorlar. Bu noktada tasfiyeci bayların yazılarının başında "eleştirilerimizde zorunlu olarak teşhir büyük yer tutacaktır" sözlerinin anlamı daha iyi anlaşılıyor. Bol demagoji yapacağız demek istiyorlar. Ne yazık ki bu onlar için kurtuluş yolu değildir. Onların parti meselesiyle ilgili görüşleri tam bir kargaşa içindedir. Artık yama tutmaz hale gelmiştir. Tasfiyeci baylar her çırpınışta daha derine batıyorlar.

İşte ilgi çekci bir çırpınış. Tasfiyeci baylar bugünle ilgili olarak programa temel teşkil eden görüşlerin "ne bulunduğunu, ne de bulunmadığını" söylemişler. Bir an bu pespaye demagojiyi gerçek kabul edelim. Söylememelerinin nedeni nedir? Görüşlerimizin, programa temel teşkil ettiği çoğunluğun kabul ettiği doğru Marksist-Leninist görüştür. Elbette tasfiyeci elebaşıları işlerine gelmeyen bu yakıcı gerçeği karartmak, gözden gizlemek için var güçleriyle çabalamışlar, mümkün olduğunca muğlaklaştırmaya özen göstermişler ve onun yerine kendi anti-marksist görüşlerini geçirmişlerdir. Geçmiş çizgimizin programa temel teşkil ettiği de çoğunlukça benimsenen doğru Marksist-Leninist görüştü. Onlar bunun yerine geçmiş çizginin programa temel teşkil etmediğini ilan ederek çoğunluğun iradesini ayaklar altına almış, Marksist-Leninist harekete karşı tasfiyeciliğin kara bayrağını kaldırmışlardır.

Kaldı ki geçmişte ortaya konan çizgimizin programa temel teşkil etmediğini savunmak, bugün de programa temel teşkil etmediğini sa

KARGAŞA VE İFLASI

vunmakla eştir. Marksist-Leninist hareketin geçmişte sözümona "Marksizm - Leninizmi ülkenin somut pratiğiyle yeterince birleştirilmediği dönemde", Yani "I. dönemde" yaşadığı tespitini yapan, ve bu dönemle ilgili tespit ettikleri kof kıstaslarla değerlendirme yapan tasfiyeci baylar bugün "Marksizm-Leninizmin ülkenin pratiğiyle yeterince birleştirildiği" dedikleri "II. dönem"de yaşadığımızı mı savunuyorlar? Biz onların böyle birşey savunduklarına hiçbir yerde rastlamadık. Böyle bir görüş ileri sürselerdi ancak kendi kendilerini daha gülünç bir hale sokarlardı. Aksine onlar bugünde çizgimizin programa temel teşkil ettiği gerçeğini red ve inkar etme, partinin henüz kurulamayacağını, daha bir dizi temel meselenin (devrimin özü, komünist hareketin geçmişinin değerlendirilmesi, devrimin yolu vb.) açıklığa kavuşturulması gerektiğini, bu konularda geçmişte konulan görüşlerin temel kabul edilemeyeceğini bas bas bağırmışlardır. Ancak onların bu acıklı feryatları boşa çıkmış ve doğru görüşlerin hakim olmasını, partinin kurulması doğrultusunda somut adımlar atılmasını önleyememişti.

Tasfiyeci baylar Partinin Yolu'nda yayınladıkları inkarcılık belgesi yazıya karşı yönelen eleştiriler karşısında, "konulan kıstaslarla Halkın Kurtuluşu'nun mevcut küçük burjuva değerlendirmesi arasında çelişki var" diyerek itirafta bulunmak zorunda kalmışlardı. Görüyoruz ki, şimdi bu tükürdüklerini de yalıyorlar. Evet onlar, Marksist-Leninist hareketin ne olduğu muğlak "Marksizm-Leninizmin ülkenin somut pratiğiyle yeterince birleştirilmediği dönemde" yaşandığı tespitini yaparak, dün olduğu gibi bugün de çizgimizin programa temel teşkil ettiğini inkar etmiş, bu sözümona "I dönem"de birden fazla Marksist-Leninist akım olur diyerek, Halkın Kurtuluşu gibi küçük burjuva akımları Marksist-Leninist görmenin teorisini yapmışlardır.

Tasfiyeci baylar bugün anti-Marksist görüşlerine yeni bir yama yapmak için "Bugün II. dönemde yaşıyoruz" tespitiyle ortaya çıkmaya yeltenirlerse, gerçekten komik olacak. Çünkü bu sefer herşeyden önce bu sözüm ona dönemle ilgili olarak düzdükleri kıstasları çuvala sığdıramamanın sıkıntısıyla terleyecekler, öte yandan partinin kurulmasıyla ilgili olarak böyle kıstaslardan hareket ederek mükemmelliyetçilikle süslü kendiliğindenciliğin doruğuna varacaklardır. Aynı zamanda onlar, partinin kuruluşu ve inşası meselesini birbirine karıştırmanın en berbat örneğini sunmuş olacaklardır. Şayet inkarcılık numunesi yazılarında dile getirdikleri "II. dönem arasında çeşitli ara gelişim aşamaları olur" saçma tespitine uygun olarak bugün "ne birinci dönemdeyiz, ne de ikinci, ikisinin ortasındayız" türünden bir cevher ortaya atarlarsa, bu da muğlaklığın son perdesi olacaktır. Fakat açıktan açığa gerçek düşüncelerini ilan edip bugün de "I. dönem" yaşadığımızı ilan ederlerse de takke düşüp kel daha iyi görünecek; genel siyasi çizgimizin programa temel teşkil ettiğini inkar ettikleri, Halkın Kurtuluşu gibi küçük burjuva akımları Marksist Leninist gördükleri daha net bir biçimde ortaya çıkacak, peşlerinden sürükledikleri ve tasfiyeciliğin aleti yapmaya çalıştıkları dürüst unsurları da daha fazla aldatamayacaklardır.

Kısacası tasfiyeci baylar açısından nereden bakılırsa bakılsın iki ucu pislik olan bir değnek. İşte bu oportünizm ve inkarcılığın çıkmazıdır. Çünkü tasfiyeci oportünist ve inkarcıların "iki dönem" tahlilleri baştan aşağı anti-Marksisttir; çoğunluğun kabul ettiği görüşlerden; Marksist - Leninist hareketin çizgisinden ağır bir sapmadır.

Marksist-Leninist hareketi yıkmaya çalışan bir avuç iflah olmaz oportünist ve inkarcı Marksist-Leninist hareketin çizgisinin programa temel teşkil etmediğini savunmakta ve Halkın Kurtuluşu gibi küçük burjuva akımları Marksist-Leninist olarak değerlendirmektedir. Bu sahtekarca yalanlanmayacak yalın bir gerçektir.

Bugün o sözümona "iki dönemden" hangisinde yaşıyoruz? Evet baylar "biz öyle söylemedik", "biz böyle söylemedik" diye bağıracağınıza ne söylüyorsanız onu ortaya koyun.

Tasfiyeci baylar meydanı boş sanıp şöyle yazıyorlar:

"Geçmişle ilgili olarak ise belgelerle belirlendiği gibi bu konuda, "geçmişte Marksist-Leninist hareketin genel siyasi çizgisinin bir programa temel teşkil ettiği" görüşü ortaya getirilmemiş, dolayısıyla, Marksist-Leninist hareketin çoğunluğu tarafından kabul edilmemiştir." (Tasfiyeci gazete, s.42).

Hayır baylar. Yalan ve tahrifattan medet ummayın, çoğunluğun kabul ettiği Marksist-Leninist görüşlerde şu açık seçik belirtilmektedir:

"Marksist-Leninist hareket ortaya çıktığında ülkemiz devriminin bir dizi meselesine ilişkin görüşlerini sistemliydi. Marksist-Leninist hareketin ortaya koyduğu görüşler, bir programa tekabül edecek biçimdeydi."

Belgelerle belirlenen gerçek budur. Çoğunluk tarafından kabul edilen görüşlerde, sadece bu nokta değil, bugün Marksist-Leninist hareketin parti meselesiyle ilgili olarak savundukları bütünüyle yer almaktadır. Çoğunluğun kabul ettiği doğru, Marksist-Leninist görüşler, bir ülkede Marksist Leninist genel gelişim sürecini doğru tahlil etmiş, partinin kuruluşu ve inşası meselesinde doğru tahliller getirmiş, ülkemizde Marksist-Leninist gelişim sürecini, hareketin geçmişini, Halkın Kurtuluşu gibi akımları değerlendirmede doğru bakış açısı ve çözümlemeler sunmuştur.

Peki ya, "iki dönem", "geçiş süreci" tahlillerine, Marksist-Leninist hareketin geçmişte sözümona "I.dönemde" yaşadığı, dolayısıyla görüşlerinin programa temel teşkil etmediği tespitlerine ne demeli? Bunlar çoğunluk tarafından benimsenmiş midir? Hayır, asla. Bu tahlil ve tespitlerin çoğunluk tarafından benimsenen görüşlerle alakası yoktur. Bugün tasfiyeci oportünist ve inkarcıların estirdiği gerici ceryana kapılan birçok dürüst unsur bu anti-Marksist görüşleri değil, Marksist-Leninist hareketin doğru görüşlerini savunmaktadır. Tasfiyeci gazetede "iki dönem", "geçiş süreci" geçmişte Marksist-Leninist hareketin "I. dönemde" yaşadığının, görüşlerin programa temel teşkil etmediğinin yukarda gördüğümüz gibi en pespaye bir tarzda savunulması ve kılıktan kılığa girilmesi, tasfiyeci ceryana kapılan dürüst devrimci unsurların iradesine indirilen ağır bir darbedir. Bir avuç iflah olmaz oportünist ve inkarcı kendi anti-marksist görüşlerini, Marksist-Leninist görüşlermiş gibi gösterip, savunarak, peşlerinden sürükledikleri dürüst devrimci unsurları da bölücülüğe kötü bir şekilde alet ediyorlar. Oportünist ve inkarcı tasfiyecilik ceryanına kapılan tüm dürüst devrimci unsurlar, bir avuç bölücü iflah olmazın anti-Marksist görüşlerini Marksist-Leninist harekete karşı savunma gibi gerici bir çabaya ortak olmamalı, oportünist ve inkarcı hainliği mahkum ederek Marksist-Leninist hareket saflarında yerlerini almalıdırlar.

Tasfiyeci baylar, Halkın Birliği'nin çeşitli sayılarında Halkın Kurtuluşu gibi akımların küçük burjuva olduğu doğrultusunda değerlendirmelere raslandığını yazıyorlar.. Gerçekten doğru. Çoğunluk tarafından doğru Marksist-Leninist görüşlerin kabul edilmesinden sonra, Halkın Birliği çeşitli yazı, haber ve eleştirilerde, bu benimsenen doğru görüşler çerçevesinde hareket etmiştir. Aynı tavır elbette pratiğe de yansımıştır. Ancak tüm bunlar oportünist ve inkarcılarla değil, oportünist ve inkarcılara rağmen gerçekleşmiştir. Tıpkı "bloksuzluk teorisini" eleştiren Zeri i Popullit'in yazının oportünist ve inkarcılara rağmen yayınlanması gibi. Ama onlar uygun bir fırsatını bulunca kendi anti-Marksist görüşlerini, Marksist-Leninist görüşler yerine "Partinin Yolu'nun 2. sayısı"nda ilan etmekten geri durmadılar Çünkü tasfiyeciliğin kara bayrağını açmak için tetikte hazır duruyor, fırsat kolluyorlardı. Çünkü çoğunluğun kabul ettiği Marksist-Leninist görüşlere taban tabana zıt anti-Marksist bir mevziide duruyorlardı.

Tasfiyeci oportünist ve inkarcılar son dönemde fırsattan istifade geçmişi sinsi bir tarzda tahrif etme yoluna da sapmışlardır.. İşte bir örneği:

"...(İ.Kaypakkaya yoldaş) bunun yanında barışçı örgütlenme biçimlerini reddetmek gibi hatalar işledi." (Halkın Birliği, s.34), (abç).

Bu rezilce tahrifi eleştirmek bile mümkün değil. Çünkü geçmişten az çok haberi olan herkesin hoşgörüyle karşılayamayacağı, cinsten kaba bir tahrifattır bu. İbrahim Kaypakkaya yoldaş barışçı örgütlenme biçimlerini reddetmemiştir. Tasfiyeci oportünistler bu pespaye iddiaları doğrulayacak hiçbir kanıta sahip değildirler ve olamazlar da.

Öte yandan tasfiyeci baylar son dönemde Halkın Birliği'nde fırsattan isdifade kendi anti-Marksist görüşlerini çeşitli yazı ve haberler içine sıkıştırmaya da özen göstermişlerdir. İşte bunun da bir örneği; İbrahim Kaypakkaya yoldaşı anmak amacıyla yapılan bir toplantı haberinde şunları okuyoruz:

"... (Konuşmacı) Proletarya partisinin ancak bu miras üzerinde yükselen TKP/ML hareketinin doğru görüşlerine sıkı sıkıya sarılarak, bu görüşleri geliştererek kurulabileceğine işaret etti." (Halkın Birliği, s. 37)(abç).

Söylenen nedir? Gayet açık. Marksist-Leninist hareketin bir takım görüşleri vardır. Ancak bunlar bir programa temel teşkil edecek seviyede değildir. Dolayısıyla henüz partiyi kuracak seviyede değiliz. Bir dizi temel meselede görüşlerimizi daha da geliştirelim, programa temel teşkil edecek düzeye çıkaralım. Parti ancak o zaman kurulabilecektir. İşte vaazedilen budur. Tasfiyeci baylar partinin kurulması doğrultusunda somut adımları engellemek için bu inkarcı görüşleri tartışmalarda da ısrarla ortaya sürmüşlerdir. Fırsatı ganimet bilip çeşitli yazı ve haberler arasına sıkıştırmaktan kendilerini alamamışlar. Bir de kalkıp utanmadan, "bugün görüşlerimizin bir programa temel teşkil etmediğini savunmadık" diyorlar. Bu onlar ne kadar "acınacak" hallere düştüklerini gösteriyor.

"GARİP" BİR UNUTKANLIK VE KOF FERYATLAR

Tasfiyeci gazetenin 42. sayısında diğer şeylerin yanısıra "kitle çizgisi sorunu" üzerinde sözümona "cevap" yeralıyor. Tasfiyeci oportünistler sağcı görüşlerini gizlemek için sağa sola yalpalıyor, atmadık takla bırakmıyorlar. Hatta işi bizim görüş ve eleştirilerimizi tahrif, çarpıtma noktasına kadar vardırıyorlar.

Bir avuç iflah olmaz oportünist ve inkarcı da egemen olan eğilim ülkemizde toptan ayaklanmayla iktidarın alınabileceğidir Hatta bazıları halk savaşı stratejisi adına toptan ayaklanmayı savunmaktadır. Bazılarının ise açıktan toptan ayaklanmayı savunduklarını belirtmeye bile gerek yok. Onların bu temel meseledeki "birliği" de Marksist-Leninist harekete düşmanlık temelindeki birliktir. Tasfiyeci baylar halk savaşı stratejisi konusunda çok duyarlı olduklarından, kitle çizgisi konusundaki görüş ve eleştirilerimizin özellikle bu noktasına tam bir fikir fukaralığı ile saldırıyorlar.

Biz oportünist ve inkarcıların, "küçük birimlerin gerilla kuvvetlerinin mücadele içindeki yerinin kısmi ve tali" olduğu şeklindeki görüşlerini eleştirmiş, bunun halk savaşı stratejisinin 'ince' reddi olduğunu göstermiştik. Onların bu anti-Marksist görüşlerinin, toptan ayaklanma anlayışı ve perspektifinden kaynaklandığını ortaya koymuştuk. Buna karşı "cevap" niyetine yazdıkları çarpıtma numunesini aslında ciddiye bile almak gereksiz.

Dev. sy. 11. de

H. Kurtuluşu'nun «Bütünlüklü Çizgisi»

"PROLETARYA PARTİSİNİ İNŞA BLOK"UNDAN "BÜTÜNLÜKLÜ ÇİZGİ"YE

Halkın Birliği saflarında parti meselesinin tartışılıp sonuca bağlanmasından; büyük çoğunluğun Marksist-Leninist görüşler etrafında birleşmesinden ve bunun Halkın Birliği'nin sayfalarına yansımasından sonra Halkın Kurtuluşu yazarlarını bir telaş almıştı. Halkın Birliği 29. sayısında "Halkın Birliği parti ve birlik meselesini, dışındaki siyasi akımların ve geçmişin değerlendirilmesi meselesini yeniden ele aldı. Ve bu konudaki görüşlerini gözden geçirerek bir sonucu vardı" deniyor ve bu görüşlerin ilan edileceği açıklanıyordu. Bu sıra elbetteki pratikte de kabul edilen Marksist-Leninist, görüşler doğrultusunda hareket edilmeye başlanmıştı.

Halkın Kurtuluşu yazarları bu gelişme karşısında tam bir panik havasına girdiler, Marksist-Leninist harekete, onun çizgisine ve geçmişine saldırı dozunu artırdılar ve düşmanlık körüklemede ileri noktalara vardılar. Bunun kof yaygara ve palavrayla elele yürüttüler ve yürütüyorlar.

İşte Halkın Kurtuluşu'nun 6 Mart 1978 tarihli 98. sayısında yayınlanan boş laf yığını yazı bu telaş ve paniğin müstesna örneğidir. Yazıda, "eski duyguları körüklemeyin" vb. türünden söylemek istenileni açıkça söyleyememenin sıkıntısını taşıyan ifadeler yer alıyordu. Halkın Kurtuluşu yazarlarının tüm korkusu, Halkın Birliği'nin geçmişin Marksist-Leninist temellerine sahip çıkması ve bunu bayraklaştırmasıydı. Çünkü bu, onun tüm yaldızlarını dökecekti. Onlar bu sebeple, ilke istikrar tanımayan bayağı yollara sapmayı, tahrif ve iftirayı mübah sayar oldular.

Halkın Kurtuluşu parti ve birlik konusunda başından itibaren ilkesiz ve oportünist bir mevziide durmuştur. Onun parti konusundaki görüşleri kaba oportünizm ve inkarcılığa dayanıyor;bu oportünizmin özünde ise kendiliğindencilik yatıyor.

Halkın Kurtuluşu yazarları ülkemizde parti meselesine hiçbir zaman geçmişin düzgün bir tahlili ve değerlendirmesi temelinde yaklaşmadılar. Onlar bu konuda ciddi bir değerlendirme yapma ihtiyacı bile duymadılar. Herşeyin kendileriyle başladığı anlayışının ukalalığı ile hareket ettiler. İliklerine işlemiş tekkecilik onları birlik meselesini her zaman bir pazarlık meselesi olarak ele almaya sevketti. Bu nedenle doğru çizgiyi benimseme,kabul etme ve bu çizgide birleşme meselesinden daima yan çizdiler. Bunun yerine ilkesiz uzlaşmalar, birlikler önerdiler ve birlik meselesini dar grup menfaatlerini herşeyin üstünde tutmanın, ne pahasına olursa olsun tekkeyi ayakta tutmanın bir aracı olarak ele aldılar ve birlik meselesine böyle bir anlayışla yaklaştılar.

Bu oportünist anlayış Halkın Kurtuluşu yazarlarını TİKP-Aydınlık oportünistlerinin yanına götürdü. Onlar "proleter devrimci" Aydınlık ile hararetle parti kurma çabalarına giriştiler. Aydınlık'ın su koyvermesi, onları hüsrana uğrattı. Aydınlık oportünistleri karşısında tutunamadılar. Halkın Kurtuluşu yazarlarının Aydınlık oportünizmine karşı çıkışları, Marksist-Leninist bir temele dayanmıyordu. Zaten küçük burjuva bir akımın, oportünizme karşı tutarlı mücadele yürütmesi beklenemezdi.

Halkın Kurtuluşu yazarları, Aydınlık'a karşı "mücadelede" üzerlerinde yüzeysel de olsa belirli etkisi olan Marksist - Leninist hareketin görüşlerini anlam ve içeriğini boşaltarak kopya etmeye çalıştılar. Ama onlar bunu bile dürüst bir tarzda yapmadılar, sanki kendileri keşfetmiş gibi davrandılar. Aydınlık'ın "tasfiyecilerin silahlarına sarılıyorsunuz" eleştirisi bunu hedefliyordu. Onlar kopya etmeye çalıştıkları doğru görüşleri bile tutarlı bir tarzda savunamadılar. Çünkü bu küçük burjuva temelde Marksizmden etkilenme niteliğindeydi. Halkın Kurtuluşu yazarları doğru görüşleri benimseyecekleri yerde, yanlış ve hatalarında ayak diredikleri için , ilerledikleri yol, ilkesizlik, tekkecilik ve oportünizm oldu.

Halkın Kurtuluşu yazarları birlik meselesinde, Halkın Birliği'nin ilkelerinde sebatlı tutumu karşısında her zaman ilkesizliği ve uzlaşmacılığı vaazettiler. Onlar bunu grupçuluk ve tekkeciliği körüklemeyle el ele sürdürdüler. Ama sahte "tevazu" ve "alçakgönüllülüğü" de hiç bir zaman elden bırakmamaya itina gösterdiler. Halkın Kurtuluşu yazarları, Halkın Yolu yazarlarıyla, koro halinde Halkın Birliği'nin birlik ancak Marksist-Leninist çizgi üzerinde gerçekleşir doğru anlayışını, "birliğin önüne engel çıkartmak", "birliği kösteklemek" vb. suçlamalarla karalamaya çalıştılar. Bizim o dönemde Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu'nu "proleter devrimci olma yolunda değerlendirmemiz yanlış olmasına rağmen, birliğin ancak ilkeler üzerinde, Marksist-Leninist çizgide gerçekleşebileceğini vurgulamamız, ilkesiz birlik anlayışlarını yere çalmamız olumlu ve doğruydu. Biz baştan beri niceliğin değil, esas önemli olanın nitelik olduğunu, tayin edici olanın ideolojik-siyasi çizgi olduğunu belirttik ve ısrarla vurguladık. O dönemde Halkın Kurtuluşu ve Halkın Yolu ile gerçekleştirdiğimiz eylem birliklerinin temeli, faşizme ve sosyal faşizme karşı mücadele idi.

Halkın Kurtuluşu yazarlarının önerdiği "Proletarya partisini inşa bloku" antimarksist parti anlayışından kaynaklanan ilkesiz bir birlik önerisiydi. Biz bu öneriyi red ve mahkum ettik. Bu doğruydu.

Herşeyden önce "blok" önerisi somut ilkeler temeline dayanmıyordu. Yapılan öneride "blok"unhangi ilkeler üzerinde gerçekleştirileceği meselesi tamamen bir kenara bırakılmıştı. Sadece partinin ne denli gerekli olduğu, kurulmasının ne büyük zorunluluk olduğu üzerine basmakalıp laf yığınları dizilmişti. Öte yandan böyle bir birlik için Marksizm-Leninizmin genel ilkelerinin savunulmasının yeterli olduğu vaazediliyordu. O zamanda belirttiğimiz gibi, böyle bir birlik kabul edilemezde. Hangi ilkeler üzerinde gerçekleşeceğinin karanlıkta olduğu bir birlik önerisinin, ilkesiz birlik vaazından başka birşey olamayacağı açıktır. Kaldı ki, biz sadece soyut ilkelerden bahsetmiyor, ilkelerin bizim açımızdan somut şeyler olduğunu; birliğin ancak Marksist-Leninist çizgide gerçekleşebileceğini savunuyorduk. Bu bakımdan da sadece Marksist-Leninist genel ilkelerin savunulması böyle bir birlik için yeterli olamazdı. Çünkü Marksizm-Leninizmin genel ilkelerinin savunulmasından öte, onları ülkemizin somutpratiğiyle birleştirme temelinde ortaya konmuş Marksist-Leninist bir çizgi vardı.

Bu sebeple Halkın Kurtuluşu yazarlarının "proletarya partisi inşa bloku" önerileri, partiyi çeşitli grupların federasyonu gibi ele alan, ilkesiz bir yapı kurma ve ne olursa olsun tekkeyi ayakta tutma çabalarının ürünüydü. Onlar, "önce birleşelim,çizgi sonra oluşur" diyorlardı. Kuşkusuz böyle bir anlayış Leninist parti öğretisinin çarpıtılmasına ve ülkemiz gerçeğinin sakat tahliline dayanıyordu.

Halkın Kurtuluşu yazarları "blok" önerilerinde, bu önerinin ne kadar gerçekçi olduğunu belirtmek için, bugün ülkemizde hiç bir akımın (üç akım içinde) parti görevini tek başına omuzlayamayacağını, partinin mutlaka bu üç akımın birleşmesiyle kurulabileceğini, bu akımlardan hiçbirinin tek başına devrimin temel meselelerini çözemeyeceğini ifade ediyor ve örnek olarak da "Milli Mesele" konusunda kendilerinin tek başına çözemeyeceklerini vurguluyorlardı.

Burda somutlanan anlayış şüphesiz kaba inkarcı bir anlayıştı. Herşeyin yeniden ve baştan başladığı anlayışıydı; Marksist Leninist çizginin inkarıydı. Biz böyle bir anlayışın yanlış ve kabul edilemez olduğunu, Halkın Birliği'nin parti görevini tek başına da omuzlamaya kararlı olduğunu ve bunu gerçekleştirebileceğini ortaya koyduk.

İşte kısaca bu nedenlerle "blok" önerisini red ve mahkum edişimiz doğru ve haklıydı.

Bu ilkesiz "blok" önerisini red ve mahkum etmemizden sonra, Halkın Kurtuluşu yazarları önerilerini kabul eden Halkın Yolu yazarlarıyla "blok" oluşturmak için hararetli çabalara giriştiler. Halkın Kurtuluşu yazarları ilkesiz "blok" girişimlerini Marksist-Leninist hareketi tecrit gerici manevrasının bir aracı olarak kullanmaya çalıştılar. Marksist-Leninist saflardan atılan hizipçi mevki düşkünleriyle elele Marksist-Leninist harekete karşı düşmanlık körüklemeye hız verdiler. Bu hizipçiler de "blok"a alınabilirdi. Zaten Halkın Kurtuluşu yazarları Marksizm-Leninizmin genel ilkelerini savunan tüm grup ve kişilerin bloka alınması gerektiğini savunuyorlardı. Fakat bu ilkesiz "blok" girişimleri ve Marksist-Leninist hareketi tecrit çabaları başında iflasa mahkumdu. Çünkü gerek Halkın Kurtuluşu yazarları, gerekse Halkın Yolu yazarları "blok" manevrasına tabandaki devrimci unsurların gözünü küllemek ve tekkeyi ayakta tutmak amacıyla girişiyorlardı. O zaman da belirttiğimiz gibi "blok" manevrası ancak devrimci kadroları ve kitleleri yanıltmaya, onların kafalarında sahte izlenimler yaratmaya, yanlış anlayışların yer etmesine hizmet edebilirdi.

Sonuçta ilkesiz "blok girişimleri önceden bilinen yere vardı; doğmadan öldü. Halkın Kurtuluşu yazarları bu gerçekleri kabul edecekleri yerde, çarpıtmaya yeğleyorlar. Şu yazdıkları bunun kanıtıdır:

"Aynı şekilde, Halkın Birliği'nde çıkan yazıların sahipleri, kendilerinin baştan beri bir parti oldukları hayalini yaratabilmek ve geçmişteki olumlu blok girişimine (abç) kara çalmaya çalışmak için; "onlar bu amaçla ilkesiz blok girişimlerine hararetle katılıp, Marksist-Leninist hareketi tecrit etme gerici, tekkeci manevrasına iştirak ettiler" (HB, s.29) türünden sözleri bir kenara bırakmalıdır.

"Halkın Birliği de çok iyi bilmelidir ki, bu bloğa pratik bir şekil aldırma girişimlerinden önce kendileri de dahildi. Ve bu olumluydu. 1 Mayıs ve seçim kampanyaları da bu temel üzerinde yükseliyordu."(H. Kurtuluşu, s.98).

Bu sözler, ilkesizliğin kısık sesli savunmasıdır. Halkın Kurtuluşu yazarı, bizim Halkın Yolu yazarları için söylediklerimizi aktararak blok maskaralığını haklı çıkartmaya çalışırken, aynı zamanda "blok yoldaşları" Halkın Yolu yazarlarını da savunmaya çalışıyor. Aslında Halkın Kurtuluşu yazarlarının kendilerini savunmak için tutunacakları hiçbir dalları yoktur. Yapabilecekleri sadece yukardı olduğu gibi boş laf ve demagojidir. Bizim "pratik şekil aldırma girişimlerinden önce" bloğa dahil olduğumuz iddiası ise siyasi ahlaksızlığı meslek edinmişlerce öne sürülebilecek birşeydi 1 MAyısta ve seçim kampanyalarında "parti inşa bloku" diye birşey ortada yoktu. Halkın Birliği'nin bu ittifakları nasıl ele aldığı gün kadar açıktır. Biz 1 Mayıs'taki, ve seçimlerdeki eylem birliklerini "parti insa bloku" temelinde değil, faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadele temelinde ele aldık ve bunu her adımda vurguladık. O dönemki dergiler şöyle bir karıştırılırsa bu net bir biçimde görülebilir. Halkın Kurtuluşu yazarları ayıplarını örtmek için yalana sarılmada da pervasızdırlar. Gerçekleri böyle küçük burjuva pervasızlığıyla tersyüz etmek, sahiplerine hayır getirmez. Çünkü Halkın Kurtuluşu yazarlarının "blok" önerisinde ve bizim öneriye cevapta yazdıklarımızın henüz mürekkebi kurumamıştır.

Geldikleri noktada Halkın Kurtuluşu yazarlarının hala "blok" girişimlerini "olumlu" değerlendirmeleri gariptir. Çünkü bu birçok noktada bugün kendi kendilerini tekzip etmeleri anlamını taşımaktadır. Bu nedenle "olumlu" değerlendirmeleri, özeleştiri yapmamak için hatalarda ayak direme köklü küçük burjuva anlayışlarının göstergesi olması bir yana, partikonusunda anti-Leninist anlayışlarını muhafaza etmelerinin de bir ifadesidir. Halkın Kurtuluşu yazarları "dün dündür, bugün de bugün" mantığıyla hareket ediyorlar. Dürüst devrimci, unsurların Marksist-Leninist hareketin tek doğru çizgisinde birleşmesini önlemek, tekkeyi ayakta tutmak için engeller örmeye, sahte alternatifler yaratmaya çalışıyorlar. Dünkü "blok" girişimi, bugün "bütünlüklü çizgi" yaygarasıyla özünde aynıdır. İkisi de dürüst devrimcilerin tek doğru çizgide birliğini köstekleme gerici tekkeci amacına hizmet ediyor. İkisi de Marksist - Leninist harekete, onun çizgisine ve geçmişine, düşmanlıkta, yani kaba oportünizm ve inkarcılıkta birleşiyor.

Halkın Kurtuluşu yazarları bir de dillerine "geçmişi istismar ediyorsunuz" sözle-

Devamı Sayfa 11 'de

AEP'NE DÜŞMANLIK ÇİZGİSİ İZLEYENLER İFLAH OLMAMIŞLARDIR VE OLAMAZLAR!

Bugün gerek milli gerekse uluslararası planda modern revizyonizme, her türden oportünizme karşı mücadelenin yoğunlaştırılmasının gereği mutlak bir zorunluluk olarak gündemdedir. Uluslararası Marksist-Leninist hareket; başta Arnavutluk Emek Partisi gelmek üzere gerçek Marksist-Leninist partiler ve hareketler her türden revizyonizme, oportünizme ve Marksizm-Leninizme düşman diğer akımlara karşı kararlılıkla karşı çıkıyor, onların Marksizm-Leninizm aleyhtarı yüzlerini ve haince faaliyetlerini cesaretle açığa çıkarıyor, Marksizm-Leninizm bayrağını daha da yükseltiyorlar. Uluslararası komünist hareketin, "Üç Dünyacı" revizyonist akıma karşı mücadelesi özellikle keskinleşiyor. Gerçek Marksist-Leninist partiler ve hareketler Arnavutluk Emek Partisinin dalgalandırdığı Marksizm Leninizm bayrağı altında saflarını sıklaştırıyorlar. "Üç Dünyacı" revizyonizm gün geç tikçe teşhir ve tecrit oluyor. Proletarya ve halklar "Üç Dünya Teorisi"nin karşı-devrimci niteliğini her geçen gün daha fazla görüyor ve kavrıyorlar.

Ülkemizde de Marksist-Leninist hareketin karşı-devrimci "Üç Dünya Teorisi"ni karşı Marksizm-Leninizm bayrağını yükseltmesi safların daha da berraklaşmasına doğru bir ileri atılımı temsil ediyordu. Bu ileri atılım, ülkemizde tüm dürüst devrimcilerin, Marksist-Leninist hareketin tek doğru çizgisinde birleşmesi sürecine hız katmıştır.. Çeşitli küçük burjuva akımların ve grupların ayakta kalma çırpınışıyla dürüst devrimcilerin Marksist-Leninist hareketin tek doğru çizgisinde birleşmesinin önüne kurmaya çalıştıkları barikatların, engellerin bir bir aşılıyor olması bunun kanıtıdır. Küçük burjuva akım ve grupların bu amaçla alelacele ortaya koydukları sözümona "siyaset"lerin, "bütünlüklü çizgilerin" bugünden iflası bunun bir göstergesidir.

Uluslararası planda olduğu gibi ülkemizde de çeşitli küçük burjuva akımlar ve grup lar anti-Marksist çizgilerini gizlemek, şirin göstermek için "Üç Dünya Teorisi"ne sözümona karşı çıkıyor ve "red"dediyorlar. Çeşitli küçük burjuva akım ve gruplar varlıklarını sürdürebilmek için Marksist kılıklara bürünmek zorunda kalıyorlar. Taviz vermez pozlarda "Üç Dünya Teorisini toptan red dedelim" sloganıyla ortaya çıkıyorlar. Oysa söyledikleri daha yakından incelenirse, uluslararası Marksist-Leninist hareketin çizgisine taban tabana zıt ve düşman bir mevziide durdukları görülebilir. Bunun ülkemizdeki tipik örneği "Partizan" Yazarları dır.

"Partizan"ın Yazarları anti-Marksist çizgilerini ve troçkist anlayışlarını gizleme telaşıyla, "Üç Dünya Teorisi"ni toptan reddetme" perdesi arkasına sak lanmaya çalışıyorlar. Bir yandan da büyük "otorite" edasıyla uluslararası komünist ha rekete, başta Arnavutluk Emek Partisi gelmek üzere gerçek Marksist-Leninist partilere çamur atıyorlar. Arnavutluk Emek Partisi'nin ve diğer gerçek Marksist-Leninist par tilerin çizgisinin "Üç Dünya Teorisi"nin et kisindeki oportünist bir çizgi, bir ortayol çizgisi olduğunu ileri sürüyorlar. Çünkü on lar kendilerini dünyanın merkezi sanıyorlar

Partizan Yazarlarının anlayışı ve izledikleri çizgi Troçkizmin önemli etkilerini barındırmaktadır. Çünkü onlar düşmanlar arasında ayrım yapmayı reddediyor ve tüm düşmanları birden devirmeyi hayal ediyorlar... Lin Biao'ya sözümona karşı çıkmaları, Marksist-Leninist bir mevziiden eleştiriyor izlenimi vermeye çalışmaları dürüst devrimci unsurların gözüne kül serpme amacını taşıyor. Aslında onlar Lin Biao'nun "toptan" cı anlayışını yenibir biçimde sürdürüyorlar, uluslararası planda baş düşman, baş çelişki tespitine karşı çıkmaları bunun açık bir ifadesidir. Tüm emperyalistleri toptan yıkma anlayışı olmadan, dünya devrim sürecinin varılan bir aşamasında, devrimin önüne dikilen en büyük engeli, baş düşmanı tespit etmeye karşı çıkılamaz.

Partizan Yazarlarının derme çatma, anti-Marksist çizgilerinin özünde yatan Arnavutluk Emek Partisi'ne, uluslararası komünist harekete düşmanlıktır. Onlar uluslararası komünist hareketin çizgisine "oportünist" diye saldırmakta, bu düşmanlıklarını, ve kime hizmet ettiklerini ortaya koyuyorlar. Bugün Arnavutluk Emek Partisi'ne, uluslararası komünist harekete saldırıların başını modern revizyonizm çekiyor. Çinli revizyonistlerin ve onların uzantılarının saldırıları bugün özellikle yoğundur. "Partizan" Arnavutluk Emek Partisi ve diğer gerçek Marksist-Leninist partilerin çizgisine "oportünist" diyerek saldırmakla modern revizyonizmin hizmetinde olduklarını, onunla kol kola girdiklerini gösteriyorlar. "Üç Dünya Teorisini toptan reddedelim" türünden görünüşte yaldızlı lafları bol tekrarlamak bu gerçek karşısında kaba bir aldatma aracından başka birşey olamaz. Partizan Yazarları "Üç Dünya Teorisi" ni reddetme yaftası altında ortaya attıkları tezler, Marksizm-Leninizme, uluslararası komünist hareketin çizgisine ta mamen zıttır. Onların "Üç Dünya Teorisi"ne karşı çıkmaya, bu tezlerini Marksist göstermek için ihtiyaçları vardır.

"Partizan" şunları yazıyor;

"Bugün 'üç dünya teorisini reddedenlerin saflarında bu yeni tür oportünizm kaynaklık eden tezleri 'üç dünya teorisi'nin üzerinde yükselip, şekillenmiş olduğu, 'dünya halklarının baş düşmanı' ve 'dünya çapında baş çelişme' tezleridir. 'Üç dünya teorisi'ni kabul etmeyenlerin bir bölümü hala bu teorinin yukardaki temel tezlerini savunmaya devam etmektedirler. Gerçekte bir bütün olarak bu tezleri 'reddetmeden üç dünya teorisini" temelden reddetmek imkansızdır. Bu tezleri savunmak bu teorinin özünü savunmaktır.

"Görüşümüze göre, 'üç dünya teorisini' sözde reddettiklerini söyleyenler arasında baş gösterip gelişen bu yeni tür oportünizm Marksizm-Leninizm ile modern revizyonizmi uz laştırmaya çalışan bir çizgidir." (Partizan, Sayı 1) (abç).

Partizan Yazarları burada açıkça, Arnavut luk Emek Partisi'ni ve diğer gerçek Marksist-Leninist partileri ve hareketleri "Üç Dünya Teorisinin özünü savunmak"la suçluyor, ve onların "yeni tür oportünizm"lerinin, bir "ortavol çizgisi" olduğunu söylüyorlar. Partizan Yazarları bazı yerlerde de "Arnavutluk Emek Partisi'nin safında oldukları" söylüyor ve yazıyorlar. Ama bu bir yüzsüzlük belgesidir. Hem dünya halklarının baş düşmanı, dünya çapında baş çelişki, tezlerini savunmak üç dünya teorisinin özünü savunmaktır, bu yeni tür bir oportünizm. Ortayol çizgisidir diyeceksin, hem de Arnavutluk Emek Partisi'nin safında olduğunu söyleyeceksin. Bu, Partizan Yazarlarının oportünizmlerinden kaynaklanan tutarsızlıklarıdır. Çünkü onların anlayışına göre Arnavutluk Emek Partisi'nin safında olmak,"ye ni tür oportünizm" safında olmak demektir; "Marksizm-Leninizm ile modern revizyonizmi uzlaştırmaya çalışan bir ortayol çizgisi"nin safında olmak demektir.

İşte "Partizan" Yazarlarının vardıkları yer burasıdır: Arnavutluk Emek Partisi ve uluslararası komünist harekete saldırı ve düşmanlık. Onlar bu konuda elbette yalnız değildirler. Kendileri gibi bir takım kafadarları da vardır. Özellikle Federal Almanya ve Batı Berlin'deki kendilerini dünya komünist hareketinin merkezi sanan bir kaç grupçuk, "Partizan"ın yakın dostlarıdır. Gegen die Stromung (Akıma Karşı), Westberliner Kommunist (Batı Berlinli Komünist),Da zibao vs. gibi dergiler etrafındaki grupçuklar bölücü bir nitelik taşımaktadırlar.. Bunlar tüm Marksist-Leninistlerin Almanya KP/ML saflarında birleşmesinin önüne barikatlar kurmaya çalışmaktadırlar. Bunların Arnavutluk Emek Partisi'nin çizgisine saldırı ve düşmanlıkları, Almanya'da Almanya KP/ML'ye "oportünist" diye saldırılarında ve proletaryayı bölücü faaliyetlerinde de somutlaşmaktadır. "Partizan"ın Yazarları aslında bu grup teorisyenlerinin ar tı-Marksist tezlerinin kötü bir kopyasını, sunmaktadırlar.

"Partizan"ın Yazarlarının bugün vardıkları nokta garip ve şaşırtıcı değildir. Aksine dünden belliydi. Çünkü onlar Marksist-Leninist harekete düşmanlık temelinde, bölücülük ve yıkıcılık bayrağını açarak ortaya çıktılar. Onlar Marksist-Leni nist hareketin hata ve zaafları istismar ederek, "siyasetsizliğe" bayrak açarak ortaya çıktılar, onu derme çatma birkaç anti-Marksist tezlerinin Marksist-Leninist hareketin ideolojik-siyasi mücadelesi karşısında iflas etmesiyle uzun süre tam bir sessizliğe büründüler, hiçbir siyaset ortaya koyup geliştiremediler. Genç kadroları, bir dizi dürüst unsuru, İbrahim yoldaşın ismini ve Marksist-Leninist hareketin geçmişini hayasızca istismar ederek peşlerinden sürüklemeye gayret ettiler. "Sol" gevezelik ve safsatalarıyla ayakta durmaya çalıştılar.On lar bugünde aynı yolda ilerliyorlar. Sözümona "siyaset" adı altında bir dizi safsatay la gözlerine perde çekmeye çalışıyor.Onları Arnavutluk Emek Partisi ve dünya komünist hareketine saldırı ve düşmanlıklarına, alet etmeye çalışıyorlar.

"Partizan" Yazarları Marksist-Leninist hareketin geçmişteki hata ve zaaflarını temel aldılar ve bu temel üzerinde yükseldiler. Demokratik merkeziyetçilik ilkesini çiğnediler, liberal anarşist görüşler savundular, "başlı başına kale" anlayışını hakim kılmaya çalıştılar (görüşlerini açıkça ortaya koyup mücadeleden kaçtılar. Ve "Kurtuluş Yolu" oportünistleriyle birlikte yıkıcılığın ve bölücülüğün kara bayrağını kaldırdılar.

"Partizan" Yazarları bugün vardıkları noktada, İbrahim Kaypakkaya yoldaşın ismini sahtekarca ağızlarından eksik etmeyerek, onu kötü bir şekilde istismar ederek, temel aldıkları Marksist-Leninist hareketin geçmişteki hata ve zaaflarını en uç noktalara götürerek, Marksist-Leninist ha reketin çizgisiyle ve geçmişle hiçbir ortak yanları olmadığını ispatlamışlardır.

Arnavutluk Emek Partisi'ne ve uluslararası komünist harekete saldırı ve düşmanlık bunun en önemli bariz kanıtıdır. Onlar bugün ayrıca sözümona "silahlı mücadele", "halk savaşı" adına geliştirdikleri bireysel terörist çizgileriyle devrimci mücadeleye zarar veriyor, bir takım dürüst devrimci unsurların enerjilerini yanlış yollara çarçur ediyorlar.

Onlar bugün, proletarya partisi ve parti inşası üzerine Leninist öğretileri reddediyor, "parti kırda ve şehirde gerilla birlikleri kurulmasıyla inşa olacaktır" "bugünkü şartlarda parti ordu içiçe geçmiştir" şeklindeki anti-Marksist görüş ve anlayışları, savunuyorlar.

"Partizan" Yazarları milli meselenin özünde köylü meselesi olduğunu reddediyor ve milli meselenin özünün ezen ve ezilen milletler burjuvazisinin pazar kavgası olduğunu savunuyorlar (Bkz. Partizan Çıkarken, s. 38).

Onlar bir veya birkaç bölgede kızıl siyasi iktidar kurulmadan, birleşik cephe kurulamaz anlayışının kötü bir savunuculuğunu yapıyorlar (Bkz. Partizan Çıkarken, s.56). Baş çelişki, temel çelişki, baş düşman gibi meselelerde de tümüyla anti-Marksist bir mevziide duruyorlar. Hizipçi elebaşları teoride ve pratikte bilumum ortayolcuların he men kıyısına koyan, modern revizyonizmle uz laşma çizgileridir.

Marksist-Leninist herekete düşmanlığın, "Partizan" Yazarları bugün götürdüğü yer başını Arnavutluk Emek Partisi'nin çektiği dün ya komünist hareketine düşmanlık ve saldırıdır. Ama onlar bu noktada kalmamaya ve daha ilerilere gitmeye niyetlidirler. M.Suphi ve onun önderliği altındaki TKP hakkında da şüphe yaymak, ona sinsice çamur atmaya yeltenmek bunun ifadesidir. Partizan lar M.Suphi'nin TKP'sinin Marksist-Leninist mirasını sinsice reddetmekte, onu oportünist olarak görmektedirler. Ama bunu henüz açıkça ortaya koymaya cesaret edemediklerin den "araştırmak gerekir" yaftasıyla ve "özümletme" faaliyetleriyle gerçekleştirmeye, çalışıyorlar. Marksist-Leninist harekete düşmanlığın, geçmişin Marksist-Leninist mirasını red ve inkara götürmesi de doğal ve kaçınılmazdır. Partizan aslında, Marksist-Leninizmizmin kendileriyle başladığını sanıyorlar. Kendilerini dünya komünist hareketinin "merkezi" sanacak kadar ileri gitmeleri bunun bir ifadesidir. Bu, onların kötü burtuva tabiatlarının ürünüdür.

"Partizan" ideolojik-siyasi kar gaşa ve muğlaklık içinde debeleniyorlar.Ger

Devamı Sayfa 11'de

OPORTÜNİST

Baştarafı Sayfa 7'de

Tasfiyeci baylar, "barışcı mücadele biçimlerinin esas olduğu dönemde, mücadelenin şiddetli biçimlerine başvurulamaz. Başvurulursa bireysel terörizm olur." şeklindeki görüş ve anlayışlarını eleştirdiğimizde küplere biniyor. "Yalancılar", "iftiracılar" diye bağırıyorlar.

Baylar bu telaş niye? Neden sinirleniyorsunuz? Böyle bir anlayışınızın olmadığınımı söylüyorsunuz? Peki, bugün kitle mücadelesinin gelişmesine hizmet edecek, onun bir parçası olacak çeşitli devrimci şiddet hareketlerinin yapılamayacağını biz mi yazdık? Bugünkü şartlarda (barışçı mücadele biçimlerinin henüz esas mücadele biçimi olduğu şartlarda) kendi deyiminizle "kitleleri seferber etmenin, kitle mücadelesinin geliştirmenin bir aracı olacak bireysel terör" eylemlerini yapmanın yanlış olduğunu böyle birşey olamayacağını biz mi savunduk? Mevcut şartlarda her çeşit şiddet hareketini bireysel terör, bireysel terörizm olarak ilan eden sizler değil miydiniz? Yazdıklarınızı ne çabuk unutuyorsunuz. Bu kadar "unutkanlık" hayra alamet değildir. Hiç olmazsa yazdıklarınızı bir daha karıştırın, bugünkü şartlarda yarı tali de olsa devrimci şiddet hareketlerinin yanlış olduğunu vaazettiğinizi görürsünüz. Hafızanız zayıflamamışsa şu satırların size ait olduğunu hatırlayacaksınız.

"Denilebilir ki, hem kitleleri seferber eden eylemler koymak, fakat bunun yanında tali olarak da, böyle eylemler koymak doğru olmaz mı? Hayır! Bu takdirde de böyle eylemlerin (çeşitli şiddet hareketleri -HB)niteliği ve kitlelerin devrimci mücadelesine, zarar vermesi değişmeyecektir." (Halkın Birliği, s.37).

Burjuva baylara barışcı mücadele biçimlerinin esas olduğu dönemde mücadelenin şiddetli biçimlerine başvurulamayacağını savunduklarını söylediğimizde, "bu aşağılık yalan ve iftiradır", "fırsat tanıyoruz ispatlayın" diye tepinmeler ne kadar zavallı durumlara düştüklerini gösteriyor. Onlar yakında "kendi yazdıklarını kavramayan yazar" ünvanını kazanabilirler.

Tasfiyeci oportünist ve inkarcılar halk savaşı stratejisini reddeden anlayışlarını, örtmek için umutsuz bir çırpınışla, "toptan ayaklanmanın geçerli olduğu ülkelerde ayaklanma dönemleri dışında mücadelenin şiddetli biçimlerine kati surette başvurulmaz"şeklinde bir anlayışı savunduğumuzu iddia ederek kargaları güldürüyorlar. Oysa yazdıklarımızı okuyan herkes, tasfiyeci bayları, küçük birimlerinin gerilla hareketlerininmücadele içindeki yerini kısmi ve tali olduğu anlayışına sahip oldukları için eleştirdiğimizi ve bunun halk savaşı stratejisinired ve inkar etmek, toplu ayaklanma perspektifine sahip olmak anlamına geldiğini ortaya koyduğumuzu görecektir. Halkın Birliği'nin, 42. sayısında şunları yazmıştık:

"Küçük birimlerin gerilla hareketlerinin mücadeledeki yerinin kısmi ve tali olduğunu savunmak, halk savaşı stratejisini hiç kavramamak, reddetmek; iktidarın toptan ayaklanma yoluyla ele geçirelceği hayalleri taşımak ve yaymak anlamını taşır. Devrimin toptan ayaklanmayla gerçekleşeceğini vaazetmeden, küçük birimlerin gerilla hareketlerinin mücadeledeki yerinin tali ve kısmi olduğu savunulmaz. Çünkü ancak nispeten uzun bir süre barışçıl mücadele döneminden geçerek, devrim durumunun tam olgunlaştığı durumda silaha sarılıp toptan bir ayaklanmayla iktidarın alınacağı bir strateji de (abç), küçük birimlerin gerilla hareketlerinin mücadeledeki yeri tali ve kısmidir."

Bu durumda kalkıp yukarki türden bir iddia ortaya atmak, pespaye bir tahrifatçı olmadan mümkün değildir.

Tasfiyeci baylar yazılarında Marksizm-Leninizme "derin" katkı niteliğinde cevherler de ortaya koymuşlar. Bu katkı "kadro eylemi", "kitle eylemi" tezlerinde somutlaşıyor. Onlar şunları yazıyorlar: "Tasfiyeciler, kanun dışı miting ve yürüyüşle korsan miting ve yürüyüşü bir ve aynı görüyorlar. Çünkü onlar kitle eylemleriyle kadro eylemleri arasındaki farkı silmektedirler.. Onlar için eylemin kendisi önemlidir, kitle veya kadro nitelikli olması değil" (Tasfiyeci Gazete, s42)(abç).

Bir kere "kadro eylemi", "kitle eylemi" ayrımları sakat ve anti-Marksisttir. Marksist-Leninistler eylemleri bu şekilde asla sınıflandırmamışlardır ve sınıflandırmazlar Bu anlayış kadroları kitlelerden ayıran burjuva bir anlayıştır. Bu durumda tasfiyeci baylara göre, Marksist-Leninist bir parti önderliğinde küçük birimlerin gerilla hareketleri "kadro eylemi" oluyor. Oysa bunun Marksizm-Leninizmle ne ilgisi var? Küçük birimlerin gerilla hareketleri "kadro eylemi" değil, kitle eyleminin bir parçasıdır. Lenin şunu belirtiyordu:

"Savaşan birliklerin partizan hareketleri ise, doğrudan doğruya kitle mücadelesinin yöneticilerini yetiştirirler.... Bunlar asla, isyanın gerekli şartlarının yokluğunun ya da ayaklanmaya karşı çekingenliğin neticesi değil, tam tersine isyanın bir parçasıdırlar. (Bütün Eserler, C.9, s.27).

Tasfiyeci bayların aslında "kadro" ve "kitle" konusundaki kavrayışları temelden yanlıştır. Daha doğrusu bu konuda açık bir kavrayışa sahip değillerdir. Onlar bir miting ve yürüyüşün sözümona "kadro eylemi" yoksa "kitle eylemi mi" olduğu konusundaki harika sınıflandırmalarını katılan kişilerin sayısına göre yapıyorlar. Bir miting ve yürüyüşe kaç kişi katıldığında kadro eylemi, kaç kişi katıldığında ise kitle eylemi olacağını da belirtselerdi bizi bir meraktan kurtarmış olurlardı.

"Kanun dışı" ve "korsan" eylem üzerine alışılmış laf cambazlıkları aslında onların anti-Marksist anlayışlarını sergiliyor.Evet biz "kanundışı" ve korsan gibi ayırımı da sakat ve yanlış buluyoruz. Aslında Türkiye devrimci hareketinde kullanılan "korsan miting ve yürüyüş" kavramı doğru, Marksist bir kavram değildir. Kanundışı bir miting ve yürüyüş, seferber edilenkitlenin sayısına bakılarak "korsan miting ve yürüyüş","kanundışı miting ve yürüyüş" diye sınıflandırılamaz. Tasfiyeci baylar 15-16 Haziran örnek veriyor, bunun "kanundışı" olduğunu, "korsan" olmadığını yazıyor. Bizimse bunu "korsan" olarak nitelediğimiz uydurmasını ekliyorlar. Bu bile onların miting ve yürüyüşü katılan kişilerin sayısına göre sınıflandırdıklarını gösteriyor. Evet 15-16 Haziran "kanundışı" bir gösteridir. Biz "kanundışı" miting ve gösterilerin "korsan"diye nitelendirilmesini doğru ve uygun bulmuyoruz. "Kanundışı" bir miting ve yürüyüş veya bu kadar kişiyi seferber edebilir.. Bunu bir dizi etken belirler. Marksist - Leninistler ister kanuni olsun, ister "kanundışı" olsun bu tür kitle hareketlerine seferber edebildikleri oranda en geniş kitleyi seferber etmeyi amaçlarlar. Lenin'in de, belirttiği gibi "kitleler" kavramı mücadelenin niteliğindeki değişikliklere göre değişen bir kavramdır.

"Kanundışı" miting ve yürüyüş", "korsan miting ve yürüyüş" gibi ayrımlar kof bir laf cambazlığı ve demagojiden başka birşey değildir. Çünkü kendi anlayışlarına göre belirttikleri gibi korsan miting ve yürüyüşte "kanundışı"dır. Bu tür demagojiler, "kadro eylemi", "kitle eylemi" türünden saçmasapan anlayış ve Marksist-Leninist literatüre yeni "katkı" niteliğinde sınıflandırmaların ürünüdür.

Tasfiyeci baylara göre, "korsan" deyince "kadro eylemi" anlaşılıyor, "kanundışı" denince "kitle eylemi". Bu açıdan bile bakılınca onların "biz kanundışı miting ve yürüyüşü reddetmiyoruz. Korsan olanını reddediyoruz" sözlerinin örnek bir saçmalık olduğu görülebilir.

HALİS DEMAGOJİ VE "FARKLI YORUMLAMALAR"

Tasfiyeci oportünist ve inkarcılar yazılarında bazı ufak tefek törpülemelerle faşizm konusundaki görüşlerini açmışlar. Onlar "Faşizme karşı mücadele esas olarak iktidar mücadelesidir" şeklindeki anti-marksist görüşlerini haklı çıkarmak için hiç yabancısı olmadığımız boş laf yığınları düzüyor; bir yanlıştan kaçayım derken, başkasına düşüyorlar.

Onlar bir dizi reform talepleri için yürütülen mücadeleyi iktidar mücadelesindenayırıyorlar. Onların anlayışına göre faşizme karşı mücadele ikiye ayrılıyor.Birincisi reformcu mücadele, ikincisi iktidar mücadelesi Tasfiyeci baylar bunlardan ikincisinin esas olduğunu söylüyorlar. Meseleyi bu biçimde almak Marksizm-Leninizmi hiç kavramamak demektir.

Marksizm Leninizm bize faşizme karşı mücadelenin iktidar mücadelesi olduğunu öğretiyor. Marksis-Leninist literatürde mesele bu şekilde formüle edilmiştir, yoksa "anti-faşist mücadele esas olarak iktidar mücadelesidir" diye değil. Ve bu formülasyon tamamen doğrudur. Fakat tasfiyeci baylar "faşizme karşı mücadele iktidar mücadelesidirdemek yeterli olmaz" (tasfiyeci gazete S 42) diyerek, Marksizm-Leninizme naciz katkılarda bulunuyorlar. Çünkü onlar devrimle, reform arasındaki ilişkiyi ne derlerse desinler kavramamışlardır. Anti-faşist mücadele iktidar mücadelesidir demek, reform talepleri uğruna yürütülecek mücadeleyi dıştalamakta mıdır? Aksine, anti-faşist iktidar mücadelesi bir kısım reform talepleri için yürütülecek mücadeleyi de kapsamaktadır. Çünkü bir takım kısmi iyileştirmeler,reformlar için yürütülecek mücadeleyi iktidar mücadelesinin bir barçası olarak; iktidar mücadelesine bağlı ve hizmet edecek biçimde ele alırlar. Yoksa reformlar için mücadeleyi başlıbaşına bir amaç haline getirmez, reformlar için mücadeleyi iktidar mücadelesinden ayrı ele almazlar. Tasfiyeci baylar faşizme karşı mücadeleyi bir iktidar mücadelesi iki bir takım reform talepleri için mücadele şeklinde ikiye ayırarak, reformlar için mücadeleyi iktidar mücadelesinden ayırıyor,başlıbaşına bir amaç haline getiriyorlar.Bu berbat bir reformculuktan öte,reformlar için mücadeleyle, iktidar mücadelesi arasındaki ilişki ve bağı anti-Marksist bir tarzda rele almaktadır.

Tasfiyeci baylar sakat anlayışlarına destek bulabilmek için anlaşılan çok çabalamışlar. Talihsizliğe bakın ki, bula bula Stalin'in reformun devrimin ikincil ürünü olduğunu dile getiren sözlerini aktarmışlar. Buna dam üstünde saksağan demektan başka birşey yapılamaz. Onlar savaşa karşı mücadelenin devrim mücadelesi değil de, "esas olarak devrim mücadelesi" olduğu şeklindeki anti-marksist anlayışlarına destek bulmak için de çok çırpınmışlardı, ama ne yazık ki elleri boş kalmıştı. Onlar bu anlayışlarını da tıpkı faşizme karşı mücadele meselesinde olduğu gibi savaşa karşı mücadelenin ne idüğü belirsiz "özel yanlar''ından dem vurarak haklı çıkarmaya uğraşıyorlardı.

Tasfiyeci baylar, Marksist-Leninist Hareketin faşizme karşı mücadelenin iktidar mücadelesi olduğunu savunması, bu mücadelenin "esas olarak iktidar mücadelesi olduğu" şeklindeki sakat anlayışı eleştirmesi karşısında, reformlar için yürütülecek mücadelenin reddedildiği iftirasını fırlatmışlardı. Bugün faşizme ve sosyal-faşizme karşı mücadele, halk demokrasisi, demokratik halk iktidarı mücadelesidir. Marksist-Leninist hareket daima bunu savunmuş ve vurgulamıştır. Yoksa bu mücadelenin "esas olarak demokratik halk iktidarı mücadelesi"olduğunu değil. Demokratik halk iktidarı programımız bir devrim programıdır.Bu program içinde bir dizi kısmi talepte, reform talebi de yer almaktadır (Faşist örgütlerin kapatılması, ceza kanundaki faşist maddelerin kaldırılması gibi). Fakat bu, programımızın devrim programı olmasını karartmadığı gibi, onu "esas olarak devrim programı" da yapmamaktadır. Çünkü bu reform talepleri iktidar mücadelesi sürecinde, bu mücadelenin bir yan ürünü olarak gerçekleşebilecek şeylerdir."Faşizme karşı mücadele iktidar mücadelesidir demek yeterli olmaz"diyen burjuva bir kafa bunu elbette anlıyamaz.

Bulgaristan örneği üzerine yaptıkları tahrifatı aklamak için tasfiyeci oportünistlerin kıvranışı da oldukça eğlendirici. Onlar Vatan Cephesi içinde Amerikan ve İngiliz işbirlikçisi hakim sınıf kesimlerinin yer aldığını ileri sürerek ve bunu Dimitrov'a dayandırmaya çalışarak kaba tahrifatın en bayağı örneklerini sunmuşlardı.Onlar iddialarını kanıtlayacak hiçbir alıntı ortaya koymadılar ve koyamazlar da. yapabilecekleri ancak kötü bir demagojidir. Zaten bunu yapıyorlar.

Vatan Cephesi içinde hakim sınıfların Amerikan ve İngiliz yanlısı kesimi yer almıyordu. Tarihi gerçek budur. Buna karşılık , tasfiyeci baylar halen, kuru kuruya, bir yığın boş laf ederek aksini iddia ediyor ve tahrifçilikte ısrar ediyorlar.Onlar, o zamanki şartları kendi kafalarına göre tahlil ederek şu dahiyane fetvayı veriyorlar:

"Bu durum bize o özel şartlarda, Bulgaristan'da burjuvazinin faşist olmayan kesimiyle ittifaka girmenin yanlış olmayacağını gösteriyor (abç) Sonra Bulgaristan Alman faşistlerinin işgali altındadır ve milli devrim gündemdedir. Bu durum Alman işgaline karşı, yarı-sömürge Bulgaristan'da işgalcilerin uşağı olan faşistler dışındaki burjuva kesimleriyle ittifak yapmayı mümkün kılmaktadır. (abç) Bu bakımdan da tasfiyecilerin iddiaları havadadır." (Tasfiyeci Gazete S.42)

Ne kadar mükemmel. Tasfiyeci yazar tahrifçi olmaktan kurtulmanın "yolunu bulduğundan" kimbilir ne kadar övünç duyuyordur.

Tasfiyeci baylar yukarki sözleriyle"bize göre böyle bir ittifaka girmek yanlış olmadığından girilmiştir" diyorlar.Burjuva ukalalığının böylesine ender rastlanır. Baylarımız geç kaldılar. O dönemde olsaydı bu

değerli "tahlillerini" sunarak, Dimitrov'u "yanlış" yapmaktan, kendilerini de tahrifçi olmaktan kurtarırlardı. Hayır baylar, sizin o değerli tahlillerinizin yeri ne yazık ki, çöp sepetidir. Çünkü ne Alman istilasından önce ne de sonra BKP burjuvazinin Almancı kesimi dışındaki, kesimleriyle ittifak kurmamış ve bu kesimler Vatan Cephesi içinde yer almamıştır. İşte bunların örnekleri: 1940 yılına ilişkin Dimitrov şunları yazıyor:

"Parti böylece SB ile dostluk ittifakı, imzalanması konusunda güçlü ve genel bir halk akımının merkezi oldu. Yalnız Alman ve İngiliz yanlısı olan açık kapitalist ve gerici unsurlar (abç) bu akımın dışında, kalmışlardı ki, bunlar SB'ne ve bolşevizme karşı besledikleri kin duygusu çerçevesinde birleşen iki cephe idiler. "Seçme E--serler, C.III, s.242).

Dimitrov 1942 yılına ve Vatan Cephesi'ne ilişkin olarak da şunları yazıyor:

"Ülkenin faşist zincirlerinden kurtuluşu, o zamanki iç ve uluslararası durumda işçi sınıfının, kasaba ve köy emekçilerinin, halkımızın bütün gerçek demokrat ve yurtsever güçlerinin başaracakları merkezi görev halini almıştı. "(abç) "Ülkemizi faşizmden ve Alman istilasından kurtarmak için partimizin savaş sırasındaki pratik ve genel halkçı demokratik programı, işte bundan ibaretti. Bu program geniş yankılar uyandırdı; Vatan cephesi bayrağı altında halkın büyük çoğunluğu birleştirdi ve genel halk davası oldu " (abç) (Seçme Eserler, C.III, s.247)

Dimitrov 1944 yılına, Alman haydutlarının sonlarına yaklaştığı şartlara ilişkin, olarakta şunları yazıyor:

"Olgunluk çağına girmekte olan ayaklanmanın önüne geçmek için önce Bogranot ve sonradan Muravief-Giçef hükümetleri, Anglo-Amerikan karargahına dönerek (abç)kayıtsız-şartsız teslimiyet teklif ettiler, böylece Anglo-Amerikan işgali altına girmekle işledikleri cinayetlerin cezasız kalacağını ve Bulgaristan'da monarşist-kapitalist rejimin sarsılan temellerini koruyacaklarını umuyorlardı.

"Fakat bu palan, Sovyet ordularının yıldırım hızıyla saldırıları ve partimizin uyanıklığı sonucunda suya düştü." (Seçme Eserler, C.III, s.249)

Biz bu alıntıları yorumlamıyoruz. Çünkü "arifa tarif gerekmez". Bu durumda tasfiyeci baylarımızın söyleyeceği yalnızca "vah vah yazık olmuş, halbuki ne güzelde ittifakın şartları vardı" sözleri olabilir. Baylarımızın anlayışı, "biz ittifaka girilebilir diyorsak, o zaman girilmiştir." anlayışıdır. Fakat onların burjuva kafalarının keyfi zorlamaları tarihi gerçekleri değiştiremez. Onlar Dimitrov'dan iddialarını kanıtlayacak tek söz bulamamışlardır ve bulamazlar da. Bu durumda hala " o zamanki şartlar bize böyle bir ittifaka girmenin yanlış olmadığını gösteriyor", "şartlar böyle bir ittifakı mümkün kılıyordu" türünden ukalalıkta tahrifde ayak diretirlerse o zaman ancak yüzüne tükürlebilecek cinsten tahrifçinin karesi olunabilir. Kaldı ki, bir şeyin mümkün olması ayrı, gerçek olması ayrıdır; ortada tarihi bir gerçek varsa ama hala "mümkünlükten", "olabilirdi"likten dem vuruluyorsa bu bile başka türlü nitelendirilemez.

Tasfiyeci oportünistler daha önce bu tahrifatlarının "tahrif olmayacağını, olsa olsa tarihi bir gerçeği yanlış değerlendirme (!) olacağını" yazmışlardı. Şimdi ise;

"P.Yolu'nun ilgili sayısını okuyanlarortada bir tahrifin değil, Dimitrov'un sözlerinin tasfiyecilerin savunduklarından farklı bir yorumun bulunduğunu göreceklerdir. " (Tasfiyeci Gazete, s.42) diye yazıyorlar.

Bak sen işe. Demek "farklı" yorumluyormuşuz. Peki hangisi doğru? Bizim yorumumuza da, kendi "yorum''larına da "yanlış" dememeleri ve "yanlış" kavramını hiç kullanmayıp, "farklı" kavramını kullanmaları ikisini de doğru gördüklerini gösteriyor. Bu bayların anlayışına göre revizyonistler de Marksizmi-Leninizmi tahrif etmiyor, sadece "farklı yorumluyorlar". Tasfiyeci oportünistlerin anlayışına göre çeşit çeşit Marksist-Leninist yorum da olabilir. Bu bakımdan baylarımız da Dimitrov'un sözlerini tahrif etmemişler, sadece "farklı yorumlamışlar."

OPORTÜNİST VE İNKARCI CERYANA KAPILAN DÜRÜST DEVRİMCİLER ÖZELEŞTİRİ YAPARAK MARKSİST-LENİNİST SAFLARDA YERİNİZİ ALIN!

Tasfiyeci oportünistler yalan ve demagojiye dayanarak bir kısım devrimci unsurları peşlerinden sürükleme çabasındadırlar. Oportünist ve inkarcı saflarda ideolojik-siyasi birlik değil, iflas ve kargaşa vardır. Tasfiyeci baylar peşlerinden sürükledikleri bir kısım devrimci unsurları da kaybetme telaşı içindedirler. Yaygara ve demagojiye hız vermeleri bunun göstergesidir. Onlar ceryana kapılan bu devrimci unsurları etraflarında tutabilmek için ortayolcu laf cambazlığına, uzlaşmacılığı da körüklüyor ve teşvik ediyorlar. Onlar yine bu amaçla parti içinde sınıf mücadelesi üzerine Leninist öğretileri çarpıtıp karikatürleştiriyor ve Anti-Leninist "iki çizgi teorisi"ni savunuyorlar. Onların parti içinde sınıf mücadelesine ilişkin olarak savundukları tümüyle anti-Leninisttir ve Çinli revizyonistlerin, ve TİKP-Aydınlık revizyonistlerinin savunduklarıyla özde aynıdır. Onlar bugün, parti içinde sınıf mücadelesi üzerine Leninist öğretileri kararlılıkla savunan başını Arnavutluk Emek Partisi'nin çektiği dünya komünist hareketine karşı "Üç Dünyacı" Çinli revizyonistlerin safında duruyorlar.

Tasfiyeci oportünistlerin amacı Marksist Leninist hareketi yıkmaktır. Bugün onların faaliyetine yön veren amaç budur. Ve bu amaç onları hakim sınıflarla kolkola getirmektedir. Yıkılışa giden güçler saldırganlaşıyorlar. Onlar peşlerinden sürükledikleri devrimci unsurları Marksist-Leninist, harekete karşı kin ve düşmanlıkla doldurmaya vargüçleriyle gayret ediyorlar. Bir avuç oportünist ve inkarcı mevki düşkünü tasfiyeci bunu ayakta kalmanın en geçer yolu sanıyorlar. Bu bir avuçluk gözü dönük düşman unsurun saptığı yol çıkmazdır. Marksist Leninist hareket doğru çizgisine her zaman kinden daha güçlü olarak sarılacak, bu çizgiye düşman unsurların; tasfiyeci mevki dükünlerinin; yıkıcı faaliyetlerinin üstesinden gelecektir. oportünist ve inkarcı hainlik mutlaka ezilecektir. Oportünist ve inkarcı tasfiyeciliğin Marksist-Leninist hareketi yıkma çabaları bugünden iflas etmiştir. Bu gerici ceryana kapılan devrimci unsurlar gerçekleri görerek oportünist ve inkarcı safları terk etmeli, Marksist Leninist hareket saflarında yerlerini almalıdırlar. Oportünist ve inkarcı saflarda kalmak, Marksist-Leninist hareketi yıkma çabalarına ortak olmak demektir; Marksizm-Leninizmin, Marksist-Leninist hareketin düşmanlarıyla birlik olmak demektir;oportünizm ve inkarcılıkla uzlaşmak, bunları temize çıkartmak demektir.

Küçük burjuva grup ve hizipler yıkılmaya mahkumdur ve bugünden çatırdıyorlar. Önümüzdeki hızlı bir saflaşma dönemi var. Küçük burjuva grup ve hizipler yıkılacak, tüm dürüst devrimciler Marksist-Leninist hareketin tek doğru çizgisinde birleşeceklerdir.. Ne oportünist ve inkarcı tasfiyecilik, ne de bir başka şey bunu engelleyemez.

Parti

Baştarafı Sayfa 8'de

rini dolamışlardır. Gerçekte onlar, "geçmişi istismar ediyorsunuz" derlerken kaba inkarcılıklarını doğru göstermek istemektedirler. Onları rahatsız eden Marksist-Leninist geçmişe kararlılıkla sahip çıkmaktır. Onlar en fazla bundan korkmaktadırlar. Bunun içinde düz mantık şahaseri gayretlerle, bizim geçmiştekine tamamen zıt görüşler savunduğumuzu, bugün savunduklarımızın geçmişte bağı olmadığını ispatlamaya çalışıyorlar... Halkın Kurtuluşu yazarları öncelikle "siz devrimin özü, muhtevası, yolu konularında, geçmiştekine zıt görüşler savunuyorsunuz"iddiasını ortaya attılar. Aslında bu ciddiye alınmayacak bir iddiaydı. Çünkü Halkın Birliği'nin görüşlerini kabaca bilen biri bile bu iddianın mesnetsizliğini görebilir. Buna rağmen ortaya atılabilmesi yanlış bilgilenmeden değil, tahrif ve demagojinin tek çıkar yol olarak görülmesindendir.

Geçmişte savunulan neydi? Bugün önümüzdeki devrim aşaması milli ve demokratik karakterde bir halk devrimidir. Bu devrim, emperyalizmi, komprador kapitalizmi ve feodalizmi hedeflemektedir. Demokratik devrimin özü toprak devrimidir. Milli demokratik devrim kırlardan şehirleredoğru gelişen, iktidarın parça parça alınacağı uzun süreli silahı halk savaşı yoluyla zafere ulaşacaktır

Bugün bizim savunduğumuz, bundan farklı değil aksine bunu tamamen uygundur. Daha Halkın Birliği 1. sayısındaşunlar söyleniyordu.

"Devrimin başlıca düşmanları, üretici güçlerin gelişmesini köstekleyen, toplumsal ve milli gelişmeyi engelleyen kuvvetler; emperyalizm, sosyal-emperyalizm komprador kapitalizm ve feodal kalıntılardır. Devrimin kuvvetleri ancak, kırlardan şehirlere doğru gelişen uzun süreli halk savaşı içinde, adım adım gelişerek, devrimin başlıca düşmanlarını parça parça yokederek zafere ulaşabilir.

....

"Demokratik devrim komprador kapitalizmin ve feodal kalıntıların tasfiyesi meselesidir. Demokrasi meselesinin esası feodal kalıntıların tasfiyesidir. Yani demokratik devrimin özü toprak devrimidir." (Halkın Birliği, sayı-1).

Tüm bunlara rağmen Halkın Kurtuluşu yazarları "müthiş" iddialarından vazgeçmiş değillerdir. Halkın Kurtuluşu 112. sayıda yayınlanan bir yazı bunun müstesna bir kanıtıdır. Bu yazıda, çok bilmiş bir edayla hala aynı iddialar savunulmaya çalışılıyor. Çalışıyor diyoruz çünkü "geçmişte savunduklarımıza ters şeyler savunmuyoruz" sözleriniz gerçeği yansıtmıyor" lafından öte başka bir şey söylenip açıklanmıyor. Bu da elbette dürüst devrimci unsurları kabaca aldatma, hesabıyla göle maya çalmaya benziyor

Halkın Kurtuluşu yazarları boşuna yorulmasınlar, Marksist-Leninist hareket geçmişin Marksist-Leninist temeli üzerinde yükseliyor. O, bu köklere sıkıca bağlıdır. Partinin üzerinde yükseleceği yegane temel de budur. Tüm dürüst devrimciler, geçmişte ortaya konan ve bugüne uzanan süreçte derinleştirilen Marksist-Leninist hareketin tek doğru çizgisinde birleşeceklerdir. Hiçbir oportünist ve inkarcı çaba bunu engelleyemez Tüm dürüst devrimci unsurların tek parti çatısı altında toplanmasını engellemek için örülen sözümona "bütünlüklü çizgi"duvarları da yakılacaktır. Geçmişin Marksist-Leninist temeline saldırıp kara çalmaya yeltenenler, ilkesizlik ve oportünizm batağında oradan oraya yalpalayıp, köksüz bir ağaç gibi kuruyup gideceklerdir. İlkesiz "Parti inşa bloku" manevrasından, "bütünlüklü çizgi" yaygarasına varış böyle bir sürecin ürünüdür sadece.

AEP

Baştarafı Sayfa 9'de

çekten ideolojik-siyasi birlikleri yoktur. Çeşitli ve farklı sesler çıkmaktadır. Onlar bunun bürokratik yöntemlerle engellemeye çözmeye çabalıyorlar. Ama bu boştur. Marksist-Leninist harekete düşmanlık temelinde eğitilmeye çalışılan dürüst devrimci unsurları gerçekleri görecek, hizipçi Partizanı çırpındıkları bataklıkta yalnız bırakacaklardır.

Bugün Arnavutluk Emek Partisi'nin safında olmak ve Arnavutluk Emek Partisi'ni savunmak Marksist-Leninist olmanın denek taşıdır. Başını, başında Enver Hoca yoldaş bulunan Arnavutluk Emek Partisi'nin çektiği uluslararası komünist hareketin çizgisini sadakatle savunma
dan ve hertürden revizyonist ve oportünistlerin bu çizgiye saldırılarına cesaret ve kararlılıkla göğüs germeden Marksist- Leninist olunamaz. "Partizan"ın

Arnavutluk Emek Partisi'ne ve. Enver Hoca yoldaşa "oportünist" diyerek saldırmakla Çinli revizyonistlerle, onların ülkemizdeki temsilcisi TİKP revizyonistleriyle özde aynı saflarda düşüyorlar. Bugün Arnavutluk Emek Partisi'ne saldıran her renkten revizyonistler ve oportünistlerdir. Tüm gerçek Marksist-Leninistler, Marksist-Leninist partiler ve örgütler, Arnavutluk Emek Partisi'nin yanında kararlılıkla saf tutuyorlar; Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmi temelinde birliklerini güçlendiriyorlar. "Partizan" saflarındaki tüm dürüst devrimciler Arnavutluk Emek Partisine, Enver Hoca yoldaşa uluslararası komünist harekete düşmanlık çizgisini terketmelidirler. Çünkü Arnavutluk Emek Partisi'ne, uluslararası komünist harekete düşmanlık çizgisi, proletaryaya, halklara, devrime ve sosyalizme düşmanlık çizgisidir.

Partizan küçük burjuva kibirlilikleriyle, anti-Marksist safsatalarıyla başbaşa bırakılmalıdır. Devrim isteyen dürüst devrimciler başını Arnavutluk Emek Partisi'nin çektiği uluslararası komünist hareketin çizgisine sadakatle sarılmalı, tek doğru Marksist-Leninist çizgide birleşmelidirler.

Arnavutluk Emek Partisi'ne saldırı ve düşmanlık çizgisi izleyenler şimdiye kadar iflah olmamışlardır ve iflah olmazlar. Onların kaçınılmaz sonu ezilmek ve yok olmaktır.

Yeni bir emperyalist plan: Camp Davit Zirvesi

Mısır devlet başkanı Enver Sedat, İsrail başkanı Begin ve Amerikan emperyalistlerinin başı Carter, Amerika'da Camp David'de biraraya gelerek, Ortadoğu sorununa bir "çözüm" bulmaya çalıştılar. Günlerce süren tartışmalar sonunda yayınlanan ortak bildiride, her üç tarafın da kendi aralarında anlaşmaya vardıkları ilan edildi.

Bu anlaşma sadece Mısır ve İsrail arasındaki meselelere dokunuyordu. Anlaşma da, İsrail'in işgal ettiği diğer Arap ülkelerinin topraklarından tümüyle çekilmesi ve Filistin halkının haklı haklarının geri verilmesinden hiç söz edilmiyordu. Aslında, Mısır ve İsrail arasındaki anlaşmada, İsrail'in işgal ettiği Mısır topraklarından tümüyle çekilmesinden bile söz edilmemektedir

Bugün, Ortadoğu'da barış ve güvenliğin sağlanmasının tek yolu, İsrail siyonistlerinin işgal ettikleri tüm Arap ülkelerinin topraklarından kayıtsız şartsız geri çekilmesi ve Filistin halkına haklarının geri verilmesi ile mümkündür. İsrail siyonistleri işgal ettikleri Ürdün, Irak, Suriye, Lübnan ve Mısır topraklarından çekilmeden yapılan hiç bir anlaşma bu bölgede huzur ve barışı gerçekleştiremez. Bugün Ortadoğu sorununun can alıcı meselesi Filistin meselesidir. Topraklarından zorla atılan Filistin halkına haklı hakları verilmeden Ortadoğu sorunu çözüme ulaşamaz.

Amerikan emperyalistlerinin başı Carter, anlaşmadan sonra yaptığı açıklamada, "Filistin Kurtuluş Örgütü'nün yok edilmesi lazım" diyerek gerçek amacını ortaya koymuştur. Diğer Batılı emperyalist devletler de bu anlaşmayı desteklediklerini belirtmişlerdir. Emperyalizmin uşağı, "Bloksuzluk hareketi"nin mimarı Yugoslavya başkanı Tito da yaptığı açıklamada bu anlaşmayı desteklediğini bildirmiştir. Karşı-devrimci "Üç Dünya Teorisi" şampiyonu ÇKP yöneticilerinden Deng Siao-ping ise bu anlaşmayı olumlu, karşıladıklarını belirtmiştir.

Görüldüğü gibi emperyalistler, revizyonistler ve "üç dünyacı" büyük devlet şovenistleri Amerikan emperyalizminin başkanlığında tertiplenen Mısır ve İsrail arasındaki anlaşmayı hareretle desteklemişlerdir. Çünkü Carter'in ifade ettiği gibi, Filistin halkı ve Filistin Kurtuluş örgütü mutlaka ezilmeli, bu çıban başı yok edilmelidir. Yapılan anlaşmanın amacı da budur.

Emperyalistler, revizyonistler ve "Üç Dünyacı" karşı-devrimciler bir kere daha el birliği, işbirliği ve kader birliği yaparak yıllardır ezemedikleri yiğit Filistin halkına karşı bir kompla daha hazırlamışlardır

Arap halklarını ve dünya kamuoyunu aldatmayı amaçlayan bu anlaşmaya, dünya halklarıyla birlikte en iyi cevabı Arap halkları ve Filistin halkı vermiştir. Onbinlerce Arap ve Filistinli halk kitleleri yürüyüşler ve mitinglerle bu anlaşmayı protesto etmiş ve sonuna kadar mücadele edeceklerini dile getirmişlerdir. Halkların gelişen mücadelesi bu sahte barış anlaşmasını da tarihin çöplüğüne atacaktır.

İSRAİL SİYONİSTLERİ İŞGAL ETTİKLERİ TÜM ARAP ÜLKELERİNİN TOPRAKLARINDAN GERİ ÇEKİLMELİDİR!

FİLİSTİN HALKININ HAKLARI GERİ VERİLMELİDİR!

KAHROLSUN EMPERYALİSTLER, SOSYAL-EMPERYALİSTLER VE "ÜÇ DÜNYACI" KARŞI-DEVRİMCİLER!

Geizel'in "reformist" manevraları teşhir edilmelidir

Brezilya Komünist Partisi Merkez Komitesi yayın organı "A Classe Operaria" son sayısında "Geizel' in reformist manevralarını teşhir edelim" başlıklı bir yazı yayınlamıştır.

Yazı, Geizel'in faşist diktatörlüğünün demogojik manevralarını mahkum ederek, bu manevraların amacının kriz içinde bulunan mevcut devlet iktidarının temellerini sağlamlaştırmayı amaçladığını belirtmektedir. Yazı şöyle devam etmektedir:

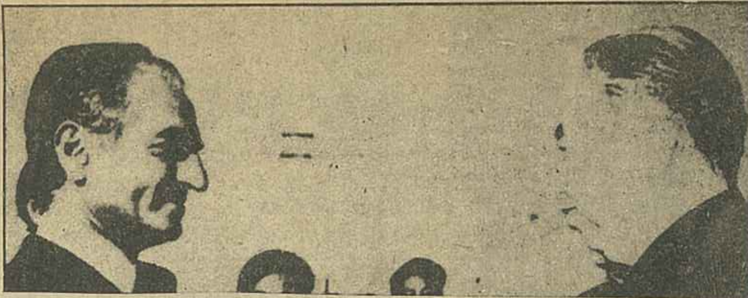
"Son zamanlarda, Geizel, siyasi planlarının uygulanmasında büyük bir küstahlığa girmiştir. Şimdi bu kişi kendisini demokratik "özellikleri" olan birisi olarak tanıtıyor. O, Kongreye reform taslaklarının sunulması için öneride bulunuyor ve yakın zamanda ülkedeki gerilimi azaltmak için çeşitli tedbirler alacağı izlenimi yaratmaya çalışıyor.

Bugünkü yöneticiler, manevra yapmaktadırlar ve ciddi olarak sarsılan durumlarını her yolu deneyerek sağlamlaştırmaya çalışmaktadırlar. İlerici güçleri yok etmeye çalışan eski taktikler bugüne kadar tümüyle boşa çıkartıldı. Demokratik mücadelenin bir ürünü olarak ülkede yeni bir durum yaratıldı. Geizel'in planları güçlü direnişlerle karşılaşmaktadır.

Açıktır ki, sistem derin bir kriz içindedir. Generaller tecrit içinde olduklarını görüyorlar. Şimdi onlar, 1964'deki halk aleyhtarı ve gayri milli karşı-devrimci politikalarını devamettirebilmek için yeni çözümler aramaktadırlar, fakat yeni şekilleriyle tabii. Fakat bu o kadar kolay değildir. Demokratik hareket büyük yaygınlık kazanmış ve ileriye doğru mücadelesine devam etmektedir. Ve yarı yolda durmayacaktır. Geizel'in manevraları teşhir edilmelidir. Bugün yapılması gereken acil şey, cumhurbaşkanlığı planını tümüyle yıkmaktır.

Geizel ve kliğinin yıkılması bir amaç değildir, fakat Brezilma halkının gerçek milli ve sosyal kurtuluş mücadelesinin bir parçasıdır.

Geizel ve faşist generaller zor durumdalar. Onlar 14 yıldır ektikleri fırtınayı biçmeye çalışmaktadırlar. Gericiliğin ve emperyalizmin güçlerine karşı mevzi kazanmak ve ileriye doğru ilerleme zamanı gelmiştir. Halk özgürlük istemektedir."

Süper devlet olma yolunda ilerleyen bir ülke: Çin Halk Cumhuriyeti

"3 Dünyacı" ÇKP yöneticileri, uzun zamandır izledikleri büyük devlet şovenizmi politikalarını bugün doruk noktasına ulaştırmışlardır. Onlar, emperyalistlerle işbirliği ve ittifak siyasetlerini gün geçtikçe daha çok geliştirmektedir. Egemen ülkelerin iç işlerine karışma, halkların devrim davasına ve mücadelelerine karşı çıkma, Balkanlarda savaş kışkırtıcı politika yürütmeye ve çeşitli ülkelere ekonomik ve kültürel anlaşmalarla sızmaya çalışmaktadırlar.

"3 dünyacı" ÇKP yöneticilerinin yurdumuzdaki uzantısı TİKP-Aydınlık karşı devrimcileri de, ÇKP'nin genel siyasetine paralel olarak Arnavutluk Sosyalist Halk Cumhuriyeti'ne ve Arnavutluk Emek Partisine yalan ve iftira ile saldırmaktadırlar. "3 Dünyacılar", bir ülkenin kendi halkının gücüne dayanarak ayakta duramayacağı ve dış yardım olmadan ekonomisini inşa edemeyeceği gibi emperyalist vaazlarda bulunmaktadırlar. İşte bunun için Arnavutluk'un ekonomisinin kriz içinde olduğunu ve çeşitli emperyalist devletlerden kredi aldığı yalanını yaymaktadırlar. Aslında onlar bunu, ÇKP yöneticilerinin karşı-devrimci, emperyalist siyasetlerini örtbas etmek için yapmaktadırlar. Bakalım, emperyalistlerle kim işbirliği yapıyor?

Yugoslavya haber ajansı şunları bildirmektedir:

- Çin ve Japonya arasında 2 milyar dolarlık bir anlaşma yapılmıştır. Japonya Çin'e 2 milyar dolarlık kredi verecektir.
- Çin ve Almanya arasında yapılan bir anlaşmaya göre Almanya 8 milyar Mark krediyi Çin'e yakın zamanda verecektir.
- Çin Halk Cumhuriyeti, Avrupa Ortak Pazar topluluğundan 32 kişilik bir heyet ziyaret edecektir. Büyük tekellerin temsilcileri bu gezi sırasında Çin'e yapacakları, yatırım alanlarını inceleyecektir.
- Çin'de Kruşçev revizyonizminin kullandığı, işçi sınıfını sömürme aracı olan ve yeni bir işçi aristokrasisi yaratmayı amaçlayan teşvik tedbirleri yeniden uygulanmaya başlanmıştır.
- Çin gazeteleri, kapitalizmin faydalı olduğu yolunda yayınlar yapmaktadırlar.
- Çin 2.000 yılında güçlü modern bir ekonomiye sahip bir devlet olacaktır.
- ÇKP başkan yardımcısı Deng Siao-ping Camp David anlaşmasını olumlu karşıladığını belirterek desteklediklerini açıkladı.

Bunun gibi örnekleri çoğaltmak mümkündür. Görüldüğü gibi Çin yönetimi, emperyalist devletlere sonuna kadar açmıştı. Ekonomisini emperyalist amaçları için kapılarını emperyalist devletlere sonuna kadar açmıştır. Ekonomisini emperyalist devletlerin kredileri ile güçlendirerek bir süper devlet olma yolunda ilerleyen ÇKP yönetimi de Sovyet sosyal-emperyalistleri gibi dünya halklarından ve proletaryasından gereken cevabı alacaklardır.

Çinli yöneticiler Şah'ın "Kaya gibi dimdik ayakta durduğunu" söylüyorlar

Çin'in en büyük dostu Şah

Çin'de yayınlanan bir gazeteye göre kapitalizmin birazının yararı var

TOKYO(UPI)-Pekin'de ... Kwang Ming ad ... gazetede kapi ... yararlı ol... ...ldu.